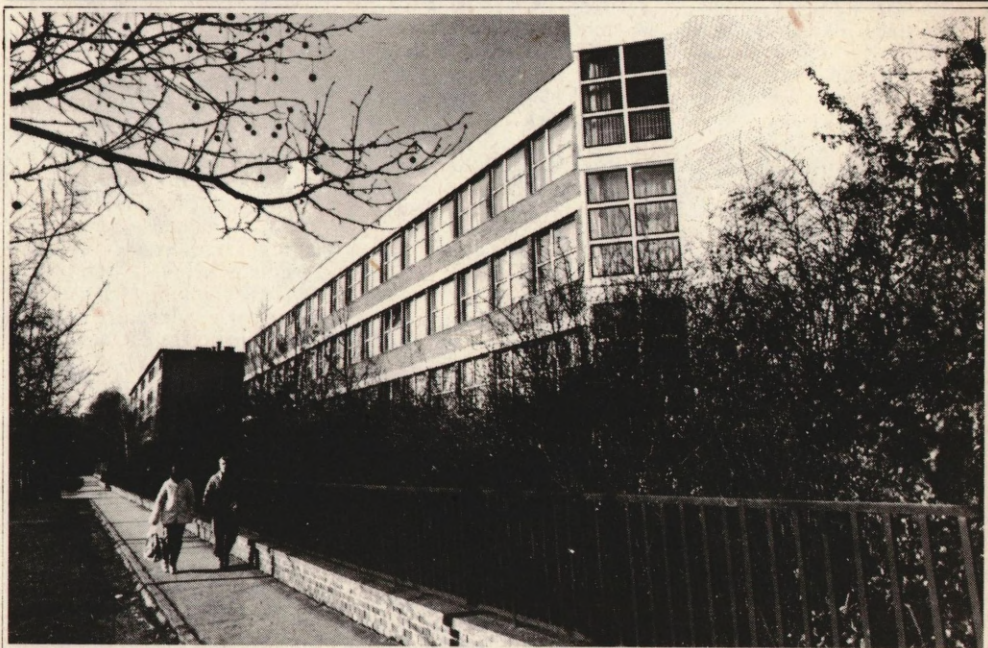




KECSKEMÉTI

1988.
ÁPRILIS
ÁRA: 12 FT

SZEMLE



Gimnáziumi sorozat: bányaisok a Bányairól. Képünkön az iskolaépület. (Fotó: Somos László)

Ifjúsági napok ● Magyar—holland táncverseny ● Nyugdíjas pedagógus és csodatévő furulyája ● Új garzonházi névjegyzékek ● Kiskörút, M5-ös: utak és tervek ● Mi lesz a KSC székházával? ● Nyit a Vadas-kert ● Mit mond a rendezési terv a Vacsi közre? ● Az első autó a főlsszabadult Kecskeméten: egy tömörgumis Mer-

cedes ● Borzák Tibor „színműve” a vidéki színészeletről ● A hónap új filmjei, a mozik, a művelődési intézmények és a színház műsora ● Sport: Kakas, azaz Erdei a „ketrecből” ● A szignatúrafestő portréja ● Iskolatörténet: a dualizmus kora ● A városszépítők oldalai ● Anyakönyv ● Bátori Géza keresztretjvénye

BEMUTATJUK KECSKEMÉT GIMNÁZIUMAIT

Mi újság a Bányaiban?

„Iskolánk elődei leányiskolák voltak, történetét csak a múlt század közepéig tudjuk visszavezetni. Kecskeméten a nevelés szükségességének gondolatát az itt tanuló Jókai egyik jogakadémiai tanára, Tomori Szabó Sándor vetette föl 1840-ben. A megvalósulásra azonban csak a szabadságharc bukása után került sor. Mint magánintézet működött 1855-től, amit csakhamar felkarolt a református egyház és a város is. Ebből fejlődött ki 1875-től az állami polgári leányiskola, az akkori idők középfokú női iskolája. Jólal később, csak az első világháború után nyílt meg a leányok előtt az a lehetőség, hogy a mai értelemben vett — érettségi vizsgával végződő — középis-kolába járhasanak. Az első érettségi ebben az egyházi leánygimnáziumban 1925-ben volt. Bár ezt az intézményt nyitottságáról ismerték — fölvev más vallású tanulókat is —, a református egyház 1927-től saját leánygimnáziumot hozott létre. E kettőből alakult meg 1948-ban az államosításkor a Szenczi Molnár Albert Állami Leánygimnázium. A híres zsol-tárfordító neve 1953-tól „idő-szerűtlenné” vált, így vettük föl a szabadságharc férfiruhában és férfiasan küzdő alakjának ne-vét.” (Beke József igazgatóhe-lyettes tollából.)

A Bányai Júlia Gimnázium je-lenlegi adatai: tanulóinak szá-ma 556, minden harmadik diák fiú. Az iskolában 46 tanár dol-gozik. Közülük 19 vezető peda-gógus. Miután az Egészségügyi Szakközépiskola új otthonába költözött, a gimnázium az eddi-gi négy osztály helyett az 1986-os tanévtől évfolyamonként öt osztályt indít. Ebben az új osz-tályban speciális oktatás folyik, ugyanis az idejárom gyerekek angol—orsz tagozatosok. Min-den tanuló mindkét nyelvvel ugyanannyi órászámban foglal-kozik, s a harmadik osztályban nem választanak fakultatív tan-tárgyat. A többi osztályban a

második évtől kérhetnek egy tárgyat pluszórán, majd a harmadikban, negyedikben még két-három tananyagban mélyülhetnek el. A fakultatív tárgyakat igen rugalmasan ke-zelik, mert a diákok ha úgy ér-zik, erejükkel felülmúlja a fel-adat, le is mondhatnak róluk, ellenkező esetben fel is vehetik. A minél hatékonyabb oktatás érdekében — a diákok érdeklő-désének megfelelően — az osz-tályokat idegen nyelv, matema-tika esetében kisebb csoportok-ra bontják. A tehetséggazdálkás-jegében az érdeklődő tanulókat tömegesen készítik fel a verse-nyekre. A gimnáziumban elért tanulmányi átlag 4 egész, az érettségizettek felvételi aránya pedig 54-56 százalék (országos adat: 30 százalék).

De halljuk inkább a diákokat, hogyan vélekednek ők az isko-lájukról.

— Szerintem az első és leg-fontosabb jellemzője a gimink-nek, hogy mindenki tovább akar tanulni — kezdi a beszélge-tést **Kullai András** a IV/C-ből.

— No persze aztán előfordul, hogy amikor eljön a felvételi napja, egyik-másik „berezel”, nem mer nekifutni az erőpróbá-nak. Ez azonban ritkaság. Nemrégiben kellett leadni a fel-vételi lapokat. Nem mondom, akadt olyan, aki elrugaskodott egy kicsit a valóságtól, de a többség reálisan méri fel képe-ségeit.

— Nem lehet az egyik napról a másikra eldönteni, hogy ma orvos, holnap pedig közgazdász akarok lenni! Korán kell pályát választani és célirányosan tanu-lni — mondja **Simon Tamás** negyedikes. — Persze ez nem olyan könnyű, mint mondani. Szerencsére én már hetedik-es korom óta ügyvédnek készülök. Igyekszem úgy tanulni, hogy ez ne csak álom maradjon.

— Mit szólnátok volna ah-hoz, ha a nemrégii bejelentések-nek megfelelően a felvételi írásbeli-keet előbbre hozták volna?

— Talán előnyösebb megol-

dás lett volna, mint ami maradt — válaszol **András**.

— Igen, igazad van, hogy elő-nyösebb, de ezt előbb is beje-lenthették volna, mondjuk tan-évkézdéskor — jegyzi meg Ta-más, majd hozzáfűzi. — Egyéb-ként nem ezen az egy hónapon múlik a dolog, mert megnézheti magát, aki ekkor akar tanulni.

— Vagyatok itt néhányan, akik csak jövőre vagy azután jelentkeznek felsőoktatási intéz-ménybe. Nektek mi a vélemé-nyetek az iskoláról, az oktatás-ról?

— Amit most mondani sze-retnék, az nem az iskolának, ha-nem az oktatási rendszernek szól — kezdi **Szűcs Miklós** har-madikos tanuló. Szerintem a gimnáziumnak két feladata van. Az egyik az alapszüveltség „be-léni sulykolása”, a másik a fel-sőfokú intézményekre való fel-készítés. Azonban ez a tempó, követelmény a második felé haj-lík el, a főiskolák és egyetemek egyre nagyobb kíváncsai mi-att. S ez bizony a műveltség ro-vására megy.

— A tankönyvekről már ne is beszéljünk! — kapcsolódik be a beszélgetésbe **Bakonyi Andrea**, az I/D osztályból. — A német tankönyvünkben előbb tanul-juk az órát, s csak harminc ol-dallal később a számokat. A ne-gyedikesek pedig mesélték, hogy például töröböl húsz anyaggal több van a könyvben, mint az órászám.

— Már olyan kősa rémhírek is keringenek, hogy talán fiziká-ból is kötelező lesz érettségizni — mondja **Kelle Ágota**. — Hát csak ez hiányozna! En angol—orsz tagozatos osztályba já-rok, így a fizikát kevesebb órá-számban tanuljuk. Félévtől át-mehetnénk normál tantervű osztályba, de ilyenkor már ki-nek van kedve változtatni. Ösz-szeszoktunk, jó az osztályköz-zösség csak a reáltárgyak a többségünkől távol állnak.

— Nekem nem tetszik, hogy a humán beállitottságuk csak

úgy odavetik, hogy vacak a mattek, vagy a fizika, de az már egészen másként hangzik, ha egy reális azt meri mondani, hogy nem érdekli a töri, illetve az irodalom — fordul Ágotához András. — Tegyük fel, azt hangoztatnám, hogy fogalmam sincs, mikor volt a mohácsi csata.

— Azért erről nincs szó — kéri ki magának **Felföldi Zoltán** elsős. — Az alapvető matematikai és fizikai műveletekkel mi is tisztában vagyunk, csak legfeljebb nem szeretjük. A nyelvtagozatosoknál pedig érthető, hogy még inkább tartanak ezekről a tárgyakról.

— Tanáraink szívesen ajánlják nekünk a pluszórákat, de nem bírjuk. Így is átlagosan hét óra jut egy napra — mondja Ágota.

— Azt ne hidd, hogy számunkra csak ez az egyetlen téma létezik — fordul hozzám **Kovács Krisztina** harmadikos tanuló, az iskola KISZ-titkára —, de az alapszervezetben is ez a baj. Mindenki különórakra rohan, tanul. Azért arra ügyelünk, hogy némi idő a szórakozásra is jusson. Például március 15-én bányais nap lesz.

— A tavalyi fantasztikus volt — mondja lelkesen Tamás. — Nem kaptunk helyet a művelődési központban, így a suliban tartottuk meg. Egy bensőséges bulivá nőtte ki magát. Az osztálytermekbe húzódtunk, s a sulirádióon tartottuk egymással a

kapcsolatot. Azért azt meg kell hagyni, hogy jól jöjjön egy diszterem.

— A szalagavató is nagyon jól sikerült — veszi vissza a szót **Krisztina**. A negyedikesek palotást táncoltak, amit több alkalommal is bemutattak a nagy sikerre való tekintettel. Még a városi televízióban is láthattuk őket. A legjobbak azonban a sulibulik. Ezek zárt körűek. A bányais bálak már kevésbé kedveltek, mert idegenek is bejöhettek.

— Kicsit sokan vagyunk — mondja Ágota — és igazán jól jönne, hogyha nem is diszterem, de legalább egy tágas tornaterem épülne.

— Sok minden kellene, de hát nincs pénz — jegyzi meg Tamás.

— Az azonban nagy öröm, hogy van számítógép, és ha nincs más elfoglaltságunk, a portáról elkérhetjük a kulcsot és önállóan használhatjuk a gépeket. No és elkészült az iskolában a videolánc.

— Folk-klubunk is van, ahol népi hagyományokkal ismerkedhetünk — sorolja **Krisztina**. — Saját népi zenekara is működik a gimnáziumnak, s a Juliska Ragtime Band-et is a magukénak mondhatjuk. No és kiváló a gimnázium énekkara...

— Ami nem kötelező — fűzi hozzá kajánul Zoltán a többiek nem kis derűtségére.

— Nem panaszkodhattok, sok program közül válogathattok. Éltek is a lehetőségekkel?

— Hát ez az. Rengeteg szakör van és ezek igen népszerűek az alsóbb osztályokban — mondja András. — Elsős koromban nem volt olyan délután, hogy szabad lettem volna. De ma már takarékoskodnom kell az idővel.

— El ne feledkezzünk arról, hogy végre saját konyhánk van. Eddig a Táncsics kollégiumban ebédeltünk. Ég és föld! — hangzik Tamás sokatmondó megalapítása.

— A sportról még nem beszélünk — emlékeztet András, aki a „jól tanuló, jól sportoló” országos díj birtokosa. — Az iskolánkban tornaszakosztály működik, mégpedig országos színvonalon, ami azért is elismerésre méltó, mert mint már mondtuk, korszerűtlen a jelenlegi tornatermünk. A kosárlabdacsapatunknak sincs miért szégyenkeznie, szép eredményeket mondhat magának.

— Mégis hadd kérdezzem meg, miért pont a Bányaiba jöttek? Mivel jellemeznétek leginkább iskolátokat?

— Sokaknál már családi hagyomány, hogy a Bányaiba iratkoznak, mások a barátaiktól vették a példát vagy egyszerűen arról a gimnáziumról hallották a legtöbb jót — meséli Orosz Hajnalka másodikos tanuló. — Szerintem ez annyira nem is lényeges. Itt egy a fontos, a beilleszkedni akarás, mert aki akar és tud bizonyítani, az megbecsül.

Bencke Andrea

IFJÚSÁGI NAPOK

Kecskeméti ifjúsági napokat rendez a városi KISZ-bizottság a hónap végén. A 29-étől május 1-jéig tartó programról Takács Eleonóra adott tájékoztatást. Elmondta: igyekeztek úgy megszervezni a műsorokat, hogy mindenki megtalálja azt, ami őt érdekli. Fellépnek politikai dalosok, megrendezik az Ars Légió, a Sikk, és a Smink nevű együttesek koncertjét, hangversenyt ad Bak Zoltán flamenco-gitáros, s persze lesz diszkó is — mindez a nyitónapi program. Ekkor mutatja be Márai Enikő és a Horváth Benedek duó a Parasztdekkameron című darabot is. Április 30-án népművészeti kirakodóvásár, különféle vetélkedők, Katona—Bányai diákpárbaj és karikatúrakiállítás ajánl látnivalót. Május 1-jén utcai táncházat, autós és motoros ügyességi versenyt, MHSZ-bemutatót, rock and roll vetélkedőt és divatmustrát rendeznek.

Táncverseny

Magyar—holland táncversenyt rendez április 2-án a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskolában a KISZ Kecskeméti Városi Bizottsága és a Budapesti Delfin Táncklub. A programban harminc magyar és ugyanennyi holland kettős mutatkozik be a közönségnek. A műsor délután 1 órakor a versenyen kezdődik, este hatkor rövid bemutatóval folytatódik, majd 8-tól szupergálával fejeződik be.

NYUGDÍJASKÉNT IS KEZÉBEN A CSODATÉVŐ FURULYA

„Vidám, boldog diák voltam egész életemben”

Mindig valami csodálatos lelkesedéssel tanította énekelni, zenélni, s ezzel együtt az ének és a zene szeretetére diákjait dr. Szendrői Józsefné. Kodály útmutatásait megismerve először csak hitte, azután, mivel munkája nyomán megbizonyosodott erről, már tudta is, hogy a muzsika, a dal szebbé teszi az életet, és formálja az embert is. Kitartást, önbizalmat, sikerélményt adhat, fejleszti a képességeket, gazdagítja az érzelmeket, gyarapítja a műveltséget, a tudást, erősíti a közösséget.

A tanítóképző elvégzése után, 19 évesen került a kecskeméti Jókai iskolába Szendrői Józsefné. Már a bemutatkozását is megkönnyítette a zene, hisz az osztályba belépve a padokban fölfedezte a gyakorló iskolában szervezett kórusának jó néhány tagját. Nem kellett sok szó. Megadta a hangot, intett, és felcsendült a dal.

Munkáját, már-már fanatikus hitét számos siker kísérte. Tanítványai közül többen lettek elismert muzsikuskok, jönevű zene-tanárok. Ezek alapján érthető, hogy jól érzi magát az iskolájában, amihez szinte hozzá-nőtt maga is. És mégis: 36 esztendő után, egy évvel a nyugdíjazás előtt állást változtatott. Elment a kecskeméti foglalkoztató iskolába.

Vitte magával a varázspálcát is, az egyszerű, mégis szinte csodatévő furulyát. Mert ami az utána következő öt év alatt történt, az tényleg kisebbség-fajta csoda. Azok a gyerekek — szaknyelven középsúlyos értelmi fogyatékosok —, akik a számok-kal nem képesek megbirkózni, a betűkből csak oly nehezen olvassák össze a szavakat, nos ők ma már betűkottából Beethoven Örömmódját játsszák furulyán, megszólaltatják Mozart műveit vagy a Kecskeméti torborzót. Jónnek is tanulmányozni, videofelvételeket készíteni a szakemberek a pesti főiskoláról,

a pszichológiai intézetből, még az NDK-beli Humboldt egyetemről is. Módszertani anyagot kérnek az immáron nyugdíjas-ként, de teljes állásban dolgozó pedagógustól.

Amikor fölkeresem, elhárítja a beszélgetést, mondván, semmi különös nem történt. Jó környezetben, az új iránt nyitott, kísérletezésre ösztönző közönségben, kedves, vidám kollégák-kal körülveve egyszerűen teszi a dolgát. Éppen ez utóbbi, amiért érdemes erről írni — győzködöm. Addig-addig, amíg meg-igéri: másnap újra találkozunk.

— Miért változtatott egy évvel a nyugdíj előtt? — kérdezem, s utána már csak hallgatni és jegyzetelni kell.

Hívtak a régi kartársaim, akik a foglalkoztató iskolában dolgoztak — kezdődik a történet. — Titkon szerettem volna ott tanítani, de nem éreztem eléggé a képességet magamban. Pedig keresztanyám szintén gyógypedagógus volt, s én már négyévesen is sokszor találkoztam a mai diákjaimhoz hasonló sorsú gyerekekkel. Aztán később is egy-egy kollégám helyett beugrottam egyszer-kétszer énekkórara, de mindezek ellenére egy nagyon személyes élmény döntött.

A végső válasz előtt elmentem egy napra az intézetbe, hogy belülről is jobban megismerjem. Éppencsak beléptem a

kapun, amikor odafut hozzám egy fekete képű, gyémánszemű kisfiú.

— Hogy hívják a nénit? — kíváncsiskodott.

— Kati néni.

— Én pedig a Joni vagyok. És tessék elképzelni Kata néni, nekem apám sincs, anyám sincs, testvéreim sincsenek. De még papám, meg mamám sem — és megsimogatott.

Egy volt tanítványomnál néztem meg az énekkórat. Tanár és diák együtt játszottak, muzsikáltak, ha kellett ugráltak, táncoltak. Úgy éreztem, mindig ilyen munkát szerettem volna csinálni. Itt idősebb korában is hasznos lehet az ember. Mint egy nagymama, szeretetet adhat azoknak a gyerekeknek, akik ezt annyira nélkülözik. Hiszen sokuknak nincs családjuk, ezért aztán a nevelőjükhöz kötődnek szinte rajongással. Megfogott az is, hogy ebben az iskolában a dal, a muzsika nem egyszerűen tantárgy, hanem minden foglalkozáson segédeszköz, amely felvidítja, fogékonnyá, nyitottá teszi a gyerekeket.

Forrai Katalin: Ének-zene az óvodában című munkájára alapoztam. A játékos módszer lényege a ritmus, a mozgás, a zene. Ily módon egyszerűbb lesz a gyerekek közötti kapcsolatteremtés. A magyar népi játékokból való ez, csak föl kell használni, megismertetni, megszerettetni a gyerekekkel. És ebben segít nekem a furulya.

Evtizedekkel ezelőtt, még a régi Petőfi utcai óvodában kipróbáltam már a furulyás foglalkozásokat, s bevált később az iskolában is — ahol bizony szép számmal találkoztam az ének szempontjából hátrányos helyzetű gyerekekkel. De a zene, a furulya segítségével azonnal sikerélményhez jutott, juthatott mindenki.

Hogy tanítványaimat minél jobban tudjam a tehetségüknek megfelelő hangszer felé irányítani, a zongora után, a furulyázás mellett magam is megtanul-

tam csellózni (amíg a férjem élt, volt egy kis vonósnegyesünk, kedveltük a házimuzsikát — 94 éves édesanyámmal még ma is sokat énekelünk, ha együtt vagyunk), gitároztam, megszólaltatom a citerát, és játszom szájharmonikán is. Persze mindez nem a szó igazi értelmében vett tudás, de a dalokat tudom kísélni. És mint pedagógus, úgy éreztem, nem parkolhatok le csupán egyetlen hangszer mellett.

Számomra azonban mindenképpen leghasznosabb a furulya. Bach korában a zsebhegedűt vitték magukkal mindenhol a zenekedvelők. Én a furulyához ragaszkodom. A szatyromat is azért csináltattam ilyen nagyra, hogy elférjen benne. S akár az udvaron vagyok, akár kirándulunk — ide a kis erdőbe vagy távolabbra —, ha megpihenünk és időnk van, furulázom. A mostani gyerekek is először csak hallgatták, majd többen is kedvet kaptak hozzá.

Megkértek, hogy csináljak hozzákort. A intézettől kaptunk hozzá hangszert, aztán gyakoroltunk. Játékosan, de szorgal-

masan. Én ugyanúgy tanítom őket, mint a nem értelmi fogyatékos gyerekeket, ugyanúgy nevelek kitanításra, jellemre. Csak itt sokkal többször kell élni a dicsérrel, elismeréssel, mert ezek a gyerekek nagyon igénylik.

Meggyőződés, hogy az állaggyerekek is az a baja, hogy a sok kötöttségtől szinte szenved az iskolában, és emiatt is hiányzik neki a sikerélmény. Márpedig a boldog, kiegyensúlyozott élethez ez elengedhetetlen. Minden élethorban, de különösen a kicsiknél.

Ezek a gyerekek itt megéreztek valamit a zene, az ének örömeiből, mert szünetben, délutánonként sokszor nem fociztak, nem bicikliztek, hanem összeálltak páron és furuláztak. Az alapok megtanulása után Kodály Kis emberek dalaival folytattuk. Weöres Sándor csodálatos szövegét lehetett rajzolni, mutogatni, eljátszani. Amikor már ezen is túljutottunk, következtek a népdalok. Hogy ne csak képről, a tanár kézjeléről tudjanak muzsikálni, megismerkedtek a betűkottával. Egy, a

gyerekek fantáziáját is megmozgató pásztormese alakjai személyesítik meg a hangjegyeket, a képek ott vannak az osztály falán is.

A módszer eredményes volt. Magam is meglepődtem, amikor kiderült, hogy ezek a gyerekek mennyire fejleszthetők. Ma már az itteni mérce szerinti negyedikben kezdjük az úgynevezett ritmikus nevelés keretében az ének-zenét, de éppen most próbálkozunk a még fiatalabbakkal. A 240 gyerekből 36 jár a szakkörbe, a kezdő, a középhaladó vagy a haladó csoportba. S ez nekem igazán nagy öröm. Meg az, hogy itt a Juhar utcai foglalkoztató iskolában lehetőséget és biztatást kaptam. Így dolgoztam ki részletesen a magam módszerét, amelyről lehet, hogy máris több elismerésben volt részem, mint amennyit érdemeltem volna. De elmondhatom: azt csináltam, ma is ezzel foglalkozom, amit szeretek, ezért is nem vagyok soha fáradt. Vidám, boldog diák voltam egész életemben.

Váci Tamás

AZ ÚJ NÉVJEGYZÉKEK

A fiatal házások otthona névjegyzéktervezete: Baksa Sándor és neje Varga Rita (Március 15. u. 74.), Balogh Ferenc és neje Görög Katalin (Nagygyed u. 5.), Bányai Imre és neje Válik Irén (Szolnoki hegy 233.), Borkány László és neje Kildikó (Váci köz 4.), Báthori István és Imre Erika (Béke fasor 28.), Bencze Béla és neje Buzder Lakatos Gyöngyi (Schönherz Zoltán tér 4., VIII. em. 32.), Beliczay József és neje Árva Tóth Andrea (Akadémia krt. 46., fszt. 20.), Berente Imre és neje Kövecses Zsuzsanna (Sörház u. 1.), Bihai István és neje Pintér Erzsébet (Zászló u. 5., IV. em. 15.), Bimbó Rafael Attila és neje Máté Anikó (Molnár Erik u. 22., III. em. 37.), Csabai László és neje Vojkovics Gyöngyi (Nefelejcs u. 6.), Fábán Sándor és neje Somodi Ilona (Március 15. u. 72., III. em. 8.), Földesi Ferenc és neje Ormándi Gabriella, (Szeged, Rókus krt. 12., IV. em. 11.), Galló Győző és neje Hajdukovics Mária (Irinnyi u. 19., V. em. 15.), Gerencsér Gyula és neje Tóth Tímea (Szőlőskert u. 20.), Horváth Zoltán és neje Szabó Ilona (Kurucz krt. 29.), Huszár Ambrus és neje Farkas Zsuzsanna

(Budai u. 23.), Huszárik István és neje Hochmann Györgyi (Petőfi S. u. 16., VIII. em. 65.), Hürkecz Zoltán és neje Jobbágy Anikó (Külső-Szegedi u. 140.), Juhász Zoltán és neje Szakolczai Anikó (Akadémia krt. 48., III. em. 11.), Kaszab Balázs és neje Laczi Ildikó (Nádor u. 14.), Kazinczy Gábor és neje Sutus Juhász Andrea (Magyar u. 14.), Kovács József és neje Perlaki Edit (Tüzoltó u. 17.), Kozák Zoltán és neje Zsámboki Erika (Akadémia krt. 11. IV. em. 15.), Körmendi Jenő és neje Krisztján Erika (Törökfai 3.), Kurdik Tamás és neje Tasnádi-Szekely Judit (Akadémia krt. 28., IX. em. 55.), Leiter András és neje Babucsik Anikó (Szimferopol tér 4., I. em. 5.), Lugosi Sándor és neje Gera Marianna (Szőchenyi tér 13., fszt. 12.), Lukács Róbert és neje Vajda Enikő (Orgovány, Attila u. 1.), Mari Péter és neje Németh Erzsébet (Szegedi L. u. 24.), Maros Gábor és neje Szentgyörgyi Mária (Budai hegy 117.), Mártfai Gábor és neje Horváth Anikó (Damjanich u. 3., X. em. 28.), Merákovics György és neje Péter Irén (Szimferopol tér 4., III. em. 12.), Molnár József és neje Holló Éva (Cserép u. 8.),

Nagy János és neje Beke Anikó (Eperkert u. 62.), Nagy Sándor és neje Tóth Erika (Határ u. 3.), Németh Ferenc és neje Bulyovszki Mária (Halasi út 13., II. em. 18.), Ónodi Ernő és neje Pöszmeth Irén (Irinnyi u. 25., IV. em. 25.), Pécsi György és Crnkovics Mária (Molnár Erik u. 20.), Piszmán Mihály és neje Bene Éva (Bibor u. 11.), Pócsai Árpád és Csepeli Zita (Marx tér 10.), Solti József és neje Vörösmarthy Erzsébet (Forradalom u. 18., IV. em. 11.), Szandhofer János és neje Ihász Tünde (Molnár Erik u. 20., I. em. 17.), Szatmári Imre és neje Kerekes Erzsébet (Juhász u. 6.), Szeri Imre és neje Fodor Zsuzsanna (Szimferopol tér 6., fszt. 1.), Szűcs Ferenc és neje Mészáros Piroska (Táncsics M. u. 14.), Takács László és neje Trecksó Agnes (Stádium u. 7., I. em. 19.), Varga István és neje Kása Mária (Győzelem u. 2., IV. em. 11.), Vári Sándor és neje Kovács Ágota (Március 15. u. 5. VII. em. 191.), Végő Tamás és neje Deme Julianna (Diófa u. 8.), Virág Attila és neje Mikszáth K. krt. 1.), Zsoldos Béla és neje Balla Márta (Nagygyed u. 6.).

Utak '88

A legfontosabb kérdés: fejlődik-e tovább ez évben a Kiskörút. Nos, lényeges változással nem lehet számolni, elsősorban anyagiak hiányában, ugyanis a következő lépés a Csányi utcától a megyei tanács épületéig terjedő szakasz kialakítása lenne, ez pedig túl nagy falat, mivelhogy beépített területen haladna keresztül, ezzel nem bír a város pénztárcája. Így — kisebb lépésként — a Jókai tértől a Csányi utcáig négy sávra bővítik nyomvonalat, a két pluszsáv egyelőre a parkolási gondokat enyhíti.

Felmerült az a gondolat is, hogy ezek után legalább a Rákóczi út és a Csányi utca közötti szakaszt kétirányúsítják. Ezt a javaslatot a szakemberek alaposan megvizsgálták, s arra a megállapításra jutottak, hogy semmiképpen nem oldaná, sőt fokozná a közlekedési gondokat a kialakítandó bonyolult lámparendszer, s a csatlakozó úttor-



kolatok labirintusa. Így aztán tovább kell várni az áttörésre.

A másik valamennyiünk számára fontos út nem a városbel-sőben van, de jelentősen befolyásolja a teljes forgalmi rendet: a jövődi M-5-ös. Keményen dolgoznak az építők az újabb két évre tervezett szakasz földmunkáin, a hírek szerint még ez évben sikerül legalább az alapokat lefektetni a 74-es km-ig; amely Lajosmizse és Kecskemét között van. Ettől a ponttól vezet

majd be Kecskemétre a négysávos városi bevezető szakasz. Persze, amíg az M-5-ös továbbí — várost elkerülő — szakasza nem épül meg, négy sávon halad tovább a teljes forgalom, s rázúdul a város belterületére. Igen fontos lenne, itt élőknek és áthaladónak egyaránt, hogy ez ne történjék meg, azaz megépülhessen a tervezett északi körút elkerülő szakasza. Sajnos erre vajmi kevés a remény — pénz hiányában.

Sz. Z.

Mi lesz a KSC székházával?

A városkép részeként megszokott épület a Nagykörösi utca sarkán a KSC székháza kovácsoltvas kapuja meg egyszerűen műremek. Hosszú időn keresztül székházként szolgált a sportot, de lassan megkopott, vakolata málladozó, színehagyott lett. Régi gazdái is „cserbenhagyták” időközben, a sport területén bekövetkezett szorítások folytán a fizetett apparátus jelentősen megcsappant, a szobák kongtak az ürességtől. S aztán eljött a pillanat, mikor az egyesület úgy döntött, már nincs szüksége a régi székházra.

Ittmaradtál hát patinás, nagymúltú, közismert építménye a városnak! Mi lesz a sorsod?

Több hír járja.

Én azt gondolom, leginkább a szomszédos kórházépület bővítését szolgálhatná leghasznosabban. Szükség lenne rá, sajnos az intézmény feladatának bővülésével is számolhatunk korunkban. Persze, a város lakói többségének lényegében mindegy, mi vagy ki költözik a volt KSC székházba. A fontos az, hogy az új gazdának legyen módjában régi pompájába visszaállítani a városkép szerves részének számító patinás épületet. (Szombathy)



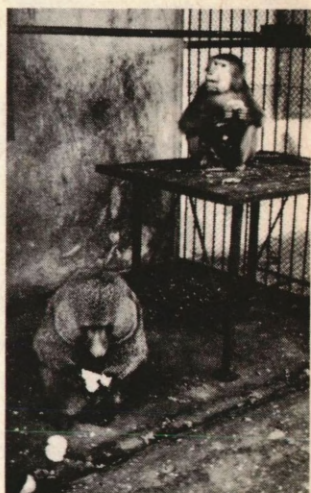
NYIT A VADASKERT

Április 1-jén, az elmúlt évekhez hasonlóan ismét megnyitja kapuit a látogatók előtt a Vadaskert. A hétfői napok kivételével, naponta 10 és 18 óra között látható a mintegy hatvan állatfaj közel 400 egyede. Az idei enyhe tél nem vált kárára állatainknak. Szépen megerősödött a decemberben született — szinte teljesen fehér — lámakölyök, sőt időnként már a nevére (Ottó) is hallgat.

A három hónapos páviánlány is egyre kedvesebb, játékosabb. A tavaly kóborkutyák által elpusztított őz- és muflonállományt időközben sikerült pótolnunk, ráadásul az utóbbiaktól március utolsó napjaiban szaporulatot is nyertünk. Őstulok és magyar szürkeborjak születését is vár-

juk a hónap elején. Barnamedve bocsaink minden előzetes várakozásunkkal ellentétben, az idén már nem lesznek, pedig két anya fialását is vártuk. A szibériai tigrispár ellenben már minden bizonnyal május 20-áig kicsinyekkel örvendezteti meg a látogatókat.

A tél folyamán sikerült beszerezni az egyik legszínpompásabb díszrécefajból (mandarinréce) egy párat, illetve hófehér és piros szemű prémgörényekből is néhányat. Vélhetően az év első felében megérkeznek a Szovjetunióból megrendelt állatok, a hiúzpár, a nyestkutyák, a nyusztok, esetleg egy pár rozsomák is, amelyből jelenleg Magyarországon egy példányt sem tartanak az állatkertek. Amennyiben a



várható éves szaporulatot sikerül majd a terveinkhez mérten jól elcserebelélnünk, úgy vélhetően sok örömet tudunk szerezni majd annak a mintegy 40 ezer látogatónak, akiket szeretettel várunk idén is a műkerti Vadaskertbe.

Takács István,
a Vadaskert vezetője



MIT MOND A RENDEZÉSI TERV

Vacsi közí építkezési lehetőségek

A városi tanács februárban hagyta jóvá általános rendezési tervét, amely az ezredforduló utáni tizedik évig érvényes, és azokat az elveket határozta meg, melyek alapján a város fejlődhet. Maga a terv már régebbi keletű, most csak hozzáigazították a kor követelményeihez, azaz ahhoz az elvhez, hogy a város minden olyan részén lehessen szabadon, vagy csak kevés megkötés szerint építkezni, ahol ez igen nyomós közérdekl nem ellentétes. A nagy lakótelepépítések ideje — hallistennek — lejárt. A szükség szerinti állami támogatással megerősített magánérés építkezése a jövő.

Az általános rendezési terv a várost területfejlesztés szempontjából huszonhat körzetre osztja, ezeken részben eltérő, sajátos szabályok vannak érvényben. Természetesen azokban a körzetek-

ben, melyekben a város tömege lakásépítéssel számol, a rendezés részletes szabályait is meghatározták. Ezeket a részletes rendezési terveket mutatjuk be — mintegy emlékeztetfrissítőül, illetve

kedvcsinálóként. Elsőként napjaink egyik legfontosabb építkezési területét, a Vacsi közt, azaz közkedvelt, elfogadott nevén a Kodályvárost járjuk be.

A rendezési terv, melyet a Városépítési Tudományos és Tervező Intézet munkatársai készítettek, kiemelten és elsőként foglalkozik a terület zöldfelület-ellátásával. Megállapítja, hogy megőrzendő a légkondicionáló hatású, a város belterületébe beékelődő zöld övezet. A terv készítésekor ezen kívül számoltak a KTE-pálya idehelyezésével is.

A terület négy részre osztható, melyek egy

mástól kisebb-nagyobb mértékben elkülönülnek. A Vacszi közről északnyugatra eső tömbben kezdődött el elsőként az építkezés, és lényegében — lásd képünk — be is fejeződött). A Vacszi köz és a Talfája köz közötti területet a terv elsősorban zárt sorú, lakótelkes, földszintes beépítésre szánta, úgy, hogy a külső körút mentén földszint + 2 szintes lakások legyenek az utcakép folytonossága végett. A Mikszáth körút és a Vacszi közről keletre

eső területen a terv elsősorban lakásokat képzelt el, a Hegedűs köz nyugati oldalán pedig a meglévő épületek lehetőség szerinti megtartását is. Az egész területnek a város vérkeringésébe való bekötését a Vacszi köz biztosítja. Itt közlekedik az autóbussz is. Erre a nyomvonalra tervezték a területet kiszolgáló boltoknak is helyet biztosítani. Még egy fontos tervezett útvonal: a területet lényegében lezáró jövőendő északi körút, amely a város megke-

rülését biztosítja. Még egy fontos elképzelés: a terület teljes egészén számoltak a tervezők kerékpárút-hálózat kialakításával.

Lényegében ilyen feltételek között épül a Kodályváros. A részletes rendezési terv jóváhagyása óta a legfontosabb változás az volt, hogy az építési kedvet kihasználására és a gazdasági korlátokkal számolva a KTE-pálya tervezett területét is lakásépítkezésre vették figyelembe. **SZ. Z.**

LAKÁSOK ÉS ÁRAK

A Széchenyivárosban, a Vacszihegyben illetve a Dobó körúton összesen 250 OTP-beruházásban épült lakás vevőinek a kijelölése van folyamatban. Az alábbiakban ismertetjük az árakat.

Széchenyiváros: 64 négyzetméteres, két és fél szobás és étkezős: 1 240 000—1 360 000; 36 négyzetméteres, egyszobás: 700—800 000; 43 négyzetméteres, egyszobás, étkezős és loggiás: 920 000; 70 négyzetméteres, háromszobás, étkezős és loggiás: 1 460 000 (I emeleten); 57 négyzetméteres, 2 szobás, étkezős és loggiás: 1 090 000—1 190 000; 64 négyzetméteres, egy szoba, plusz két félszobás, étkezős, loggiás: 1 240 000—1 360 000; 68 négyzetméteres, 2,5 szobás, étkezős, körloggiás: 1 340 000—

1 550 000 forint. Ugyanitt garázsok is épülnek, ezek áraihoz az áfát is hozzászámítják. Így a szülő kisgarázs 160 000, a szülő nagy 240 000—250 000, az iker nagygarázs mintegy 400 000 forint.

Vacszihegy: 67—69 négyzetméteres, 2,5 szobás, loggiás: 1 235 000—1 320 000; 76 négyzetméteres, 2,5 szobás és hálófülkés: 1 360 000—1 470 000; 60 négyzetméteres egy szobás és két félszobás: 1 090 000—1 190 000; 67 négyzetméteres 1 szoba, két félszobás és hálófülkés 1 240 000—1 320 000 forint.

Dobó körút: 88—100 négyzetméteres (attól függően, hányadik emeleten) 1 740 000—2 250 000; 31 négyzetméteres, egyszobás: 620 900—780 000; 70—71 négyzetméteres, 2,5 szobás: 1 270 000—

1 440 000; 84—90 négyzetméteres, két szoba plusz két félszobás: 1 650 000—1 970 000; 68—73 négyzetméteres, 2,5 szobás 1 350 000—1 590 000.

A lakások harminc százalékát az OTP azoknak adja el, akik a legtöbbet kínálják érte készpénzben (ezen belül elsőbbséget élveznek azok, akik az összeget vagy annak egy részét valutában fizetik). Újdonság, hogy 10 százalék azoké lehet, akik tanácsi bér lakásukat kívánják saját tulajdonúra cserélni. A KISZ 10 százalék fölött rendelkezik.

Határidők: a széchenyivárosi otthonok a III. negyedévben, a vacsihegyiek körülbelül májusban lesznek beköltözhetőek, s még az idén átadják a Dobó körútakat is.

Ballai

EGY IDŐS ASZTALOSMESTER VISSZAEMLEKEZÉSEI

Tömörgumis Mercedes

Alig tucatnyi ember maradt Kecskeméten 1944 őszén. A várost a közeledő front elől kiűritették. Az ittmaradtak között volt Huszár Béla asztalosmester is. Családjával, hét gyermekével szerencsésen megérte a háború végét. Az újrakezdést, a béke első hónapjait idézi fel visszaemlékezéseiben. Megismerkedhetünk az első személyautó történetével, mely 1945-ben végigpöfögött a város utcáin.

A nagy gyógyszerár tulajdonosának, Farkas patikusnak volt egy 903-as Benz Mercedes. Megismerkedtem az örökösével 1945 tavaszán, és megegyeztünk: enyém lesz a kocsi, ha rendbe tudom hozni, és csinálók neki egy fuvarat valahová Jászrok szállásra.

Drótküllös, mágnesgyújtású, kurbli kocsis volt. Elvitték róla a gumikat, a mágnest, egyszerűen mindent. De a motor az működött. Mivel ismerős voltam Pesten, tudtam, hogy a Visegrádi utcában a világon minden műszaki dolgot megtalálók. Nagynehezen beszereztem az alkatrészeket, és egy kis teherautót csináltam belőle. Tettem rá egy bódét, meg fülkét is. Fából. Már csak olyan egyszerűt, hogy védve legyen az ember. Mert eredetileg nyitott volt a Mercsi.

Kereke meg úgy lett, hogy az egyik barátommal kimentünk a városzélre, ahol a csaták zajlottak, és leszereltük az egyik tank láncartó kerekeit. Páros, tömörgumis kerekek voltak. Agyat esztergáltunk bele, és ezekkel jártam. Úgy zötyögött, nem lehet elmondani. Kétszer el is tört a tengely.

Legelőször én mentem autóval 1945-ben Kecskeméten. Az ellenőrzéseknél a katonák mindig megállítottak, hogy mi a csuda ez. Nem volt egy diszpéldány, de nekem nagyon megfelelt. Bemaszatoltuk, azt hiszem, szürkére. Akkoriban nem lehetett változtatni a festékben.

Az ideiglenes kormány akkor már Budapestre költözött, és az

emberei itt jártak a városban. Állampusztára kellett nekik valamilyen ügyben kimenni. A városházán megkértek, nem vinném-e ki a minisztérium embereket. Tudták, hogy egyedül nekem van használható járművem.

— *Ha nem röstellik* — mondom. Ládákat tettünk fel, azon ültek. Az út még nem volt kikövezve. Ennek külön örültem. A tömör gumi jobban szerette a homokot, nem zötyögött annyira.

Mikor szerencsésen visszaértünk, megkértek: — *Huszár bácsi, nem vinne föl bennünket Pestre?*

Addig-addig, rábeszéltek. Az út végig tömött volt katonákkal a vonuló utánpótlás miatt. Megállítottak Pestig legalább háromszor. Nem is ez volt a baj, hanem, hogy az autó nehezen indult. Mert akkor még benzint nemigen lehetett szerezni. Inkább csak petróleumot.

De ez a Mercsi olyan volt, hogy én megszagultattam a kar-

burátort a markomban egy kis benzinnel, beindult, átvette a petróleumot. Mint egy nyersolajmotor. Rettentően füstölt, de ment vele. Csudálatos kocsis volt.

Mikor megállítottak, mindig rá kellett beszélnem a katonákat, hogy tolják meg az autót. Ha jól megtölték, petróleummal is elindult. Úgyhogy elsőik között jártam meg kocsival Kecskemétről Pestet.

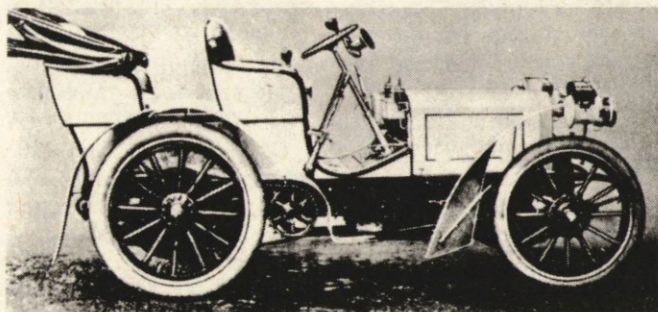
A végén a városházán is az volt a dolgom, a fuvarozás. Ha valahol találtak eldugott dolgot, lisztet, cukrot, nekem kellett bevinni. Röstelltem is. Viszszatértem a szakmámhoz, ezért is, meg a megélhetés miatt.

A Mercedeszt azután elcseréltem egy Fiatra. Sajnálom is. Ma rettentő érték volna. De a Fiat megtetszett, mert volt elektromosság benne, önindító. Emez meg csak olyan karbidlámpás első kiadású típus.

Megcsináltam a Fiat kocsit is nagyon rendesen, fűvott gumikkal. Normális kis teherautó lett. De aztán le kellett adni, mikor államosították az összes autót. Magánszemélynek nem volt szabad még motorozni se. Azt is csak később engedték meg, mikor megnyílt az Autóker.

Tudja, mennyiért adták a jó kis kocsikat? Hát ezer forintért. Egy postakocsit vettem meg, egy Tátrát. Azzal jártam aztán vásárolni...

Lejegyezte: Lovas Dániel



Újkorában ilyen volt a „Mercsi”.



BORZÁK TIBOR:

Édes és keserű

(Színmű két felvonásban)



Szereplők: Barbinek Péter
Fekete Tibor
Jablonkay Mária
Gyólay Viktória
Nagy Attila
Sándor Erzi

„Legyünk büszkék rá,
Hogy színészek vagyunk.”
(Petőfi Sándor: Színészdal, 1844)

Történik: most és a közelmúltban.

I. FELVONÁS

1. kép

A garzonlakásban csend. Lujza a sarokban, függöny mögött alszik. Játékai szétszórva. Marci macska izgatottan járkál fel s alá, érzi, idegen érkezett. Kutyus koma, Fáni barátságosabb, rám ugrik. Erzi kávé készít a főzőfűlkében, a mosatlanok közül kihalász két üvegpoharat, meg két kanalat. A fotelból gyorsan az ágyra dobja a ruhákat, leülhetünk beszélgetni.

Sándor Erzi rövidhajú, nyúlánk, barna szemű, egy picit seplős. És: vidéki színész. Még pályakezdő. Nyolc év után még mindig.

— Ugyan mit akarsz írni rólunk? Azt, hogyan tengődünk? Elegem van a Pest-központúságból. Szeretném ha engem is megismernének az utcán, ha a hentes eltenné a legszebb húst. Ehhez mi kell? Tévé, rádió, film. Vidéken pedig csak színház van. Nincs nekem semmi bajom a várossal, a színházzal, csak tudod, külön szakadt a család. A férjem Pesten, én és a lányom pedig vidéken. Fizetésem zöme a lakásra és a benzínre megy el. Esküszöm több jut a benzinkutasnak, mint a boltosnak.

Erzi hatezerkettőt keres, ebből 1500 jár egy fiatal lánynak, aki esténtként a gyerekeire vigyáz. A bölcsőde, a lakás, az utazás, a konyha viszi el a többit. Elég ez? Már hogy lenne elég. Anyagi gondok. És:

— Amatőrök vagyunk, amikor a főiskoláról kikerülünk. Hidd el, akár elmehetnénk butikba eladónak, mert szótehetségünk azért van. Mondják, a színész kurva, akit lecsólíthatnak. Csak leszólítanak! Nem bánám. Hívjanak! Tessenek értem jönni! Nem fog a szemem sem rebbenni. Fordítva? Ha én kopogtatnék be, mondjuk a filmgyárba: leprásnak néznének és statisztálnának, mert azért „segítőkések”. Türelmes vagyok, optimizmusom hátráltat. Egyszer csak történik valami. Nyolc éve élek vidéken, talán eljön az idő, hogy a családom együtt lehet. Természetesen Pesten. Vidéken miért telepednék le? Bizonytalanra építeni? Ugyan már!

2. kép

Keresem a színészházban, a megbeszélt időben. Elnézést kér, el kell mennie, halaszthatatlan az ügye. Jó, akkor a szerkesztőségben várom. Ide ültetem, a színházi plakátok elé az örökös vidéket járó színészt, **Barbinek Pétert**.

— Ma is őrizgetem a fővárosi szerződésemet. Huszonhét évesen végeztem el a főiskolát, utána rögtön a Thália Színházba hívtak. Bizonytalanlannak láttam a sorsomat, ezért kértem Kazimírt, mégis csak hadd menjek vidékre. Igaz, soha sem lettem hűtlen, egyetlen vidéki színházhoz sem. Magánéleti problémáim készítettek útra. Így-úgy mind-

annyian exhibicionisták vagyunk, és bizony nekem sem elég, ha csak tizenegyezen tudják, hogy ki vagyok. A népszerűséghez nem elegendő a vidéken játszott jobbnál jobb szerep. Sajnos. Ha viszont a tévé reklámjában badarságokat tolmácsolnék, egykettőre megsuhintana a siker szele. Ez nem kell, legalábbis reklám árán nem.

Kopogtatnak az ajtón. **Tallós Rita**, Péter felesége érkezik. Talán ő is mesélhetne gondjairól, bajairól, de ezúttal csak hallgatóként kapcsolódik hozzánk. A férjet faggatom: miért jó vidéki színésznek lenni.

— Miért, miért? Kérdezhetném told, miért jó vidéki újságírónak lenni. Tudnál erre felelni? Művészi szempontból előbbre haladok, úgy érzem. Ezeket a szerepeket nem biztos, hogy Pesten megkaptam volna. Azt gondolom, ha szükség van rám, hívní fognak vidékről is filmezni, szinkronizálni. Nem így történt. Kezdetben utolérték a táviratok, a telefonok, ma pedig kevesebbszer kísérleteznek ezzel a rendezők. Szépen elmarad minden. Ebbe beletörődik az ember egy idő után. Belenyugodni viszont nem tud. Kell egy fix pont. Mindig annyi holmit halmozok fel a színészlakásban, amennyit egy fuvarral továbbvihetek. Igaz, Kecksemetén már három fuvarnyi is van, de nem akarok innen elhurcolkodni, megszerettem a várost, sikerült gyökeret eresztenem.

Barbinek Péter költőzködött már Debrecenből Nyíregyházára, onnan Békéscsabára, majd Kecskemétre. Két és fél szezonat játszott Kassán, a Magyar Színházban. Azok kemény idők voltak.

Hogy vágyom-e nyugodt életre? Persze. Néha elég a sikerért való küzdelemből, a rohangálásból, a kétféle élelésből, az önáltatásból. A minap belenéztem a tükörbe és az volt az érzésem, olyanok vagyunk, mint a vándorcirkuszosok lovai, akik egész nap húzzák a kocsit, majd estére felbóbíttazzák őket és irány a rivalda. Bizony, ilyenek vagyunk! Csak egy példa: Debrecenben a május elseji felvonuláson a harminctettedik sorban kaptunk helyet. Hát igen! Hátral kullogunk...

3. kép

Tágas szolgálati lakás. Harmonizáló színek. Bőr ülőgarnitúra. Szinte belesüppedek, míg **Nagy Attila** kétszeres Jászai-díjas érdemes művészt hallgatom. Az érdekel, ugyan miért intett búcsút a Thália Színháznak, huszonnégy sikeres pesti évad után. Vidékre szerződésének oka lehet.

Attila kissé amilyen keresi gondolatait, most kelhetett fel. Érthető, előző este premiere volt.

— Vidéken kezdtem a pályám, és soha sem szakadtam el igazán a vidéki színházról. Pestről is gyakran elmentem játszani például Szegedre, Győrbe, Békéscsabára. Olyankor még a próbákra is leköltöztem. Pesten vártak rám. Kazimír egyszer megjegyezte: „Ha megunod ezt a marhaságot, gyere vissza.” A „marhaság” az én vidéki kiruccanásomat takarja. Ne gondold, hogy alapításként cselekszem. Megfontolt ember vagyok. Egyre rosszabbul éreztem magam a pesti kulturális taposómalomban, ahol szinte mindent mardék energiából kellett megvalósítani. Kecskemétre költözésem előtt négyöt évvel kezdtem el neurotizálódni, semmi nem tetszett, alapvetően rosszul éreztem magam a szakmában, holott az egyik legfoglalkoztatottabb színész voltam. Talán éppen ez volt a baj! Ötletszerűen, kapásból oldottam meg a feladataimat, úgy éreztem a megkapott szerepek is elmennek mellettem. Ezen változtatni

kell! — adtam ki a jelszót. Ekkor szerződtem Kecskemétre, ahol sokkal elmélyültebben dolgozhatom. Rájöttem, az csak társadalmi hisztéria, hogy a sikert a forgási sebességgel mérik. Az igazi művészi érték nem ettől függ.

Eltelik egy-két nyugodt, ám szerepek garmadát adó évad, és mintha hiányozna valami. Nagy Attila anyagi gondokról panaszkodik a Szabad Földben megjelent írásában? Így van?

— Tudtam, hogy jelentősen csökken a jövedelem vidéken. Ennek persze nem kellene törvényszerűen bekövetkeznie. Nincsenek távolságok, mégsem hívnak Pestre. A színházon kívül elfoglaltságom 90 százalékkal kevesebb, mint annak idején. Egyszerűen nonszensz: 24 óra alatt nem lettem rosszabb színész. Azt látom, az értékeket is a null-kilométertől mérik. A távolság neurozisa a vidéki színészt gyöttri, sokan belebetegednek, mások kompromisszumot kötnek, megint mások kiszállnak a ringből. Vallom: a világ mindenhol nem megváltható, csak akarni kell.

(Függöny)

II. FELVONÁS

1. kép

Harmincöt év a pályán. Megszámlálhatatlan szerep az anyaszínházban és tájélozásokon. Nyolcadik esztendeje nyugdíjas. Előbb választotta a nyugalmat, mint kora diktálta volna. **Gyólay Viktória** a kecskeméti teátrum örökös tagja virágok között emlékezik, merthogy nemrég ünnepelte névnapját. Arcán a régi primadonnávonások még felfedezhetők, bár egy kicsit már elmosódnak. Redőket rajzolt a sok idegcsillapító.

— Teljesen kiborultam. A színház korábbi vezetői kiirtották a zenés műfajt, az én éltető elemem pedig az volt. Százhatvannyolc operett-főszerep után csak 2-3 mondatos szöveg jutott nekem a színpadon. Marékszám szedtem a nyugtatókat. Hajdán virágos, később pedig sorozatos megaláztatás. Fordult a kocka. A színház munkahely, ha megtagadom a szerepet, mehetek. Csak egyszer fordult elő, hogy visszaadtam a szöveggönyvet. A fejemhez vágták:

mit képzelsz, 5500 forintos fizetésért nem akarok dolgozni? Beszélünk a jövőről. Azt mondtam, nyugdíjba megyek, kilépek a színház kapuján és soha többé nem jövök vissza. Hét évig bírtam. Csak mostanában járok ismét premierekre. Tavaly örökös tagnak is megválasztottak. Ez kétezzer forinttal jár, úgyhogy adja hozzá az ötezerszáz nyugdíjához.

Férje megyei rendőr-főorvos volt, már nyugdíjas. Viki — mert így hívta mindenki — ugyancsak keveset mozdul ki kecskeméti városközponti otthonából. Pedig hajdán állandóan úton volt.

— Kemény éveket éltünk át Rákosi idejében. Olyan színpadokon léptünk fel, ahová ma be sem tennék a lábukat a színészek. Igaz, nem is nagyon tájolólok, buszok hozzák a megyeszékhelyre a közönséget. Pedig a vándorélet élményei hozzátartoznak a színész életéhez. Néha nosztalgizunk kollégáimmal, emlegetjük a kisbusz lerobbanását, amikor tanyákon kaptunk szállást, szóba hozzuk a régi színházat, ahol a WC az udvaron volt, a lavórban pedig megfagyott a víz. Mégis kitűnően éreztük magunkat. Nem akartam soha sem elmenni innen, holott kínálkozott alkalom. Labdába sem rúghattam volna a Fővárosi Operettszínházban Honthy Hanna és más hírességek mellett. Inkább maradtam Kecskeméten első, mint Pesten lettem volna ötödik, hatodik. Szeretnek az emberek és ez jó. Igaz, a fiatalok már nem ismernek, de nem is ez a lényeg. A piacon a kofák mindig megkérdezik: mikor láthatnak újra a színpadon? Soha sem, ez már biztos, bár ismét bejárom Thália házába.

Évekig párttitkár volt, 1961-től.

— Azt gondolták, egy népszerű primadonna szavára sokan hallgatnak, legyen hát párttitkár. Elvállaltam és tizennégy esztendőn át minden héten egy délelőtt meghallgattam társaim gondjait. Sokat segített, merthogy, ugye a primadonna párttitkár a legfurcsább kéréseket is teljesítette.

2. kép

Ugyancsak a városhoz nőtt, itt te

lepedett le **Jablonkay Mária** is. Neki sem jutott sok boldogság az utóbbi évadokban. Három esztendőn át egyetlen mondatot sem hallottunk tőle a színpadon. A színpalak mögött kemény küzdelmei voltak, amit nem jellemez semmiféle krónika.

Ötödik emeleti lakásában él az elvált művész, leányával. A berendezés szerény. Egy asztali lámpa világít. Hideg sört iszunk. Meséli, Pécsen kezdte a pályáát, huszonöt évvel ezelőtt. Utána Békéscsaba, majd London következett. Ez utóbbi világvárosban meghívólevéllel tartózkodott és az angol nyelvet tanulta. Déryné Színház, Miskolc, Szeged, Kecskemét. Innentől kezdve ő beszél:

— Húú, micsoda főnyeremény volt az a szűk kis szoba, ahol a lányommal szorongtunk. A fürdőszobában tanultam a szerepeimet, mivel nem volt több helyiség, lehetetlen állapot, hogy a színészek így éljenek! Ma valamivel könnyebb a helyzet, mégis elég sok a panasz. Szakszervezeti titkár vagyok, így minden hang eljut hozzám. Hallom gondot jelent két lakást fenntartani, az utiköltségeket előteremteni... A vidéki színész duplán fizet... Miféle istencsapás ez? Ugyan, ne nevetesen már ki, hogy gazdagok vagyunk. Nem mondom összegeket, mert megdöbben.

Volt olyan időszak, amikor a közönség nem láthatott, mert háttérbe szorítottak. Elszerződhettem volna, de az az igazság, ... hogy Kecskeméten vagyok csak igazából itthon. Akkor miért nekem kellett volna elmenni? Azóta helyrebillent az egyensúly a lelkemben és a színházban. Már újra szerepeket osztanak rám!

3. kép

Színészársalgó. Rézküszöb, bőrfotel, bárpult. Kényelmetlen az ülés, mert szembe nem kerülhetünk egymással, csak egymás mellé. **Fekete Tibor** Jászai-díjas érdemes művész filmforgatásról érkezik kicsit fáradtan. Pillanatokon belül színpadra lép.

— A vidéki színész élete édes és keserű. Édes, mert olyan szerepekkel találkozok, melyekkel sehol máshol. Keserű, mert... Most panaszkodjam? Harmadik évet húztam le vidéken. Hűséges vagyok, ami a házasságot és a színházat illeti. Szeretem Kecskemétet, úgy érzem, hogy engem is szeretnek. A sikerért a szeretetért persze keményen meg kellett küzdeni. Emlékszem még arra, hogy télen hóiharban, istállóban játszottam, nyáron pedig tóparton, lenge öltözetben. 1957-ig voltam országjáró, az Állami Faluszínház tagja. Utána Kecskemét következett az életemben. Azt mondtad, ne szere-

pekről beszéljek. Jó akkor azt mesélem el, hogy néhány esztendeje úgy összejártam ellenem a színházi körülmények, hogy távozni kényszerültem. Győrben kötöttem ki, barátokhoz mentem. Hidd el, jó tett a változtatás. Megújultam. Egyszer csak hazahívtak Kecskemétre. Jöttem, örömmel. Új társulatba, új színházba, de már nyugdíjasként.

Előttünk elhaladnak a kollégák. Mindannyian messziről köszönnek. Megjegyzik, izlett az esti sztrapaeska. Mikor főzöl megint Tibor? Ilyen pillanatok csak egy vidéki színházban adódnak. Itt van idő beszélgetni, még világmegeváltó dolgokról is. És a jövőről.

— Nem tudnék színház nélkül élni. Nincs annál szebb, amikor zúg a taps és ott áll az ember a vasfüggöny előtt. Mégis elgondolkodom, érdemes-e még játszani. Hatvanéves vagyok. Elég volt a válltáskával járkálni Pest és Kecskemét között... Meguntam a vonatozást, az autózást... Lehet, hogy abbahagyom? Igaz, mi lenne velem, tétlenül? Nem tudom elképzelni. Maradjak játszani vagy térjek végre haza a saját ágyamba...? No, nem! Ezt még meggondolom.

(Függöny)
Vége?

ÁPRILISI BEMUTATÓK

Az öböl

A francia Guy Foissy kétrészes groteszk játékát, *Az öböl* (Krik!) tűzi műsorra a kecskeméti Kelemen László Kamaraszínház. Magyarországon először látható a kétszereplős darab, melyet Bajomi Lázár Endre fordított. Szereplők: Lőrinczy Éva (Nő) és Vitéz László (Férfi). Díszlet: Gyarmathy Ágnes m. v., scenika: Vujovich György. Rendező: Angyal Mária. Bemutató: április 1.

Mária főhadnagy

Huszka Jenő Mária főhadnagy című operettjét április 8-ától láthatja ismét a kecskeméti közönség a Katona József Színházban. A háromfelvonásos produkció szövegét Szilágyi László írta, Erdődy János és Hidas Frigyes dolgozta át. Főbb szerepekben Kővári Juditot (Mária), Turpinszky Bélát (Jancsó Bálint), Nagy Annamáriát (Farkasházy Antónia), Csizmadia

Lászlót (Draskóczy Ádám kormánybiztos), Maronka Csillát (Panni), Latabár Árpádot (Zwickli Tóbiás), Horváth Károlyt (Herbert) láthatjuk. További szereplők: Juhász Tibor, Jablonkay Mária, Szirmai Péter, Hollai Kálmán, Gulyás Zoltán. Díszlet: Khell Csörsz m. v., jelmez: Molnár Gabriella m. v. Koreográfus: Hegyesi Aranka m. v. és Frigyesi Tünde, scenika: Vujovich György. Karmester: Kézdi Zoltán Pál. Rendező: Hegyi Árpád Jutocsa.

PANASZFAL

A szakszervezeti szervezetek információi jelentései szinte kivétel nélkül ezúttal is országos kérdésekben alkotott véleményeket foglaltak össze. Így például a dolgozók közül sokan kérdezték az új árakat és régi fizetésüket látva: stabilizálni fog-e a kormány stabilizációs programja? A szabályozók továbbra sem ösztönöznek a többletteljesítményre — ezt vezetők hangoztatták. Szakértők adtak hangot annak a kérdésnek is: vajon a restrikciós, monetáris politika-e a legjobb a jelen helyzetben?

A minden korábbinál keményebb időkben természetesen az árak is komoly kritika tárgyai (ezek, mint ismeretes, a fogyasztás visszafogását hivatottak szolgálni). Bepénzesek például szóvá tették: ők maguk 10 forintot kapnak olyan gyermekruhadarabok megvásárlásáért, amit aztán a boltban több mint 600 forintért vehetnek meg. Valamelyik összeg nem igazán stimmel...

Az üzemi étkezés drágulása visszatérő panasz. Minden költséget a dolgozókra terhelnek, és emiatt még talán a finomabb ételek is rosszabb az íze — foglalható össze a vélemény. Mindezen okok miatt is, a legtöbben kételkednek abban, hogy valóban 15 százalékos lesz-e az idei infláció. Attól tartanak, lesz az több is. (B)

Kecskeméti kínálat

A mesterségesen előállított anyagok közül alighanem az üveg izgatta legjobban őseinket. Néhány száz évvel ezelőtt csodálatos mives ezüstkupákból ittak — már akinek volt mit — de ablakaikon alig jutott át a fény: az üveg ritka és drága kincs volt!

Alig több mint száz éve a nehézkes kisüzemi üveghuták helyét a gyárak váltották fel: az üvegpohár a leghétköznapibb tárgyunk lett. Milyen az üvegtárgyak kínálata Kecskeméten? Meglehetősen vegyes. Az Univer ABC-áruházban ugyanis különlegesen szép francia és olasz gyártmányú osztott üveglakat láttam. Szépnek láttam a hét darabos süteménykészletet is. Ezek természetesen nem olcsó tárgyak, de aki tud vigyázni az igencsak törekény darabokra, akár ünnepi ajándéknak is vásárolhat belőle. Ugyanitt árusítják az évtizedek óta forgalomban levő préselt üveg mérőhengert, jó súlyos darab, néhány évvel ezelőtt nem egészen húsz forint volt az ára. Most 67. Talán alapanyaga drágult meg ennyire? — mert formája tökéletesen azonos bumbordai elődjével!

A Képcsarnok Vállalat Petőfi Sándor utcai üzletében ezekben a napokban kevés üvegtárgyat kínáltak. Igaz, a Tagyi névvel jelzett füstüveg lapú asztalok mellbevágóan szépek, és persze drágák is. (A kör, négy szögletes és téglalap alakú asztalok ára 2400 forinttól 11 ezer forintig terjed.) És láttam mattfelületű lámpaburákat, csaknem négyezer forintért.

A Hornyik-udvarban levő Bence-ajándékoltban különféle alakú és nagyságú poharakat árusítanak, olyanokat, amelyre homokfúvással neveket „írtak” fel. A 86—143 forintba kerülő öblös, cső alakú pálinkás-, boros- és pezsgőspoharak alapvetően alkalmasak arra, hogy más véletlenül se igyon bele a megnevezett edénybe.

Az Arany János utcai üveg-

boltban karamellszínű olasz gyártmányú üvegtárgyakat kínálnak, több ezer forintért. A kompotos-, moki-, süteménykészletek nagyon szépek, de nem érik el a különleges olasz üvegáruk nyújtotta esztétikai élményt. Ebben a boltban láttam — és csak itt — klasszikus pezsgőspoharat. A talpas kehely alakú pohár természetesen hosszú üvegszáron áll, ára 52,80 forint. Azt irtam, ez a valódi pezsgőspohár. Valóban, egy cseppnyi kiegyesíttetéssel: akkor lenne az, ha az üvegszár üreges lenne! (Kizárólag a gyönyörű pezsgő látványának kedvéért.) Ebben az üzletben lehet kapni óriási konyakospoharat is, 419 forintért. Természetesen nem a nagyivók, hanem a szobanövénykedvelők használják, több apró növényt ültetnek bele.

A Centrum Áruházban az üvegárukat kínáló gondolatnott volt az ötletek hójával levő szbittkárók örökös nönapi ajándéka, a préselt üvegből készült úgynevezett kukoricaváza. (Tervezője nyilván azért alkotta, hogy megmutassa a fiataloknak: ilyent soha!) Meglepően sokfajta poharat kínáltak. Volt törhetetlen — kávés — pohár aranysszélel, hogy kicsit pótolja a moki-csészét, volt egyenes tömzsi, úgynevezett margaréta-pohár, darabonként 26,70 forintért és ő, borzalom, volt festett virágos pohár is. Szerencsére elég drága, így talán még az is lemond róla, aki az ilyent kedveli. És láttam üvegből készült citromprést, olyan hagyományos, ami néhány évi használat után biztosan eltörhet. Viszont remekül tisztán tartható, akár a többi üvegtárgy, pohár, tál, tányér és hamuzó.

Sohol nem találtam viszont egyetlen befőttesüveget sem. Szezonáru! — mondták az egyik boltban. Nem az! — mondtam a vevő szempontjából. Miért is zárná ki a befőttes-üveg-hiány a méz vagy lekvár-ajándékozás örömeit Kecskeméten?

sel—

A HÓNAP ÚJ FILMJEI

Világautó

A félig a jelenben, félig a jövőben játszódó, új NSZK alkotás egy zseniális találmány mai tanulságokkal is rendelkező sorsát mutatja be. Főhőse Ralp Korda, a fejlesztőmérnök, aki egy jelentős autóiipari konszern munkatársa. Már hosszú évek óta — apja eredményeit is felhasználva — dolgozik egyedülálló találmányán, a „világautón”, melyet a környezetre tökéletesen ártalmatlan energiaforrás táplál. A háttérben azonban különböző érdekek működnek a találmány ellenőrzési jogáért. A krimibe illő, ugyancsak izgalmas fordulatok közepette Kordának mindent el kell követnie, hogy a vagytonokat érő



tervek ne egy multimilliómos páncélszekrényében kössenek ki.

A Michael Verhoeven rendezte alkotás főszerepeiben

Senta Bergert és Jürgen Prochnow-t láthatjuk.

Bemutató: az Otthon moziban április 7—11-éig.

Miss Arizona

I. világháború, forradalom, fehérterror. Mici szegény, könnyű erkölcsű és gyönyörű. Egy gazdag öregember felesége. Steint különítményesek megölik egy gyémánt miatt. Mici menekül a fiával.

Itt kezdődik a film...

Véletlen találkozás... vagy a sors határozott akara-

rata... Micit és a gyereket Rozsnyai Sándor szökteti ki Olaszországba. Rozsnyai félig olasz, félig magyar, félig zsidó, zenész, költő, bohóc. Azonnal beleszeret Micibe. Ettől kezdve mindhalál-ig elválaszthatatlanok.

...Évekig járják Olaszországot, fellépnek, énekelnek, táncolnak. Mici, Rozsnyai

és a gyerek. Mici olykor más férfiak csábításának is enged, Rozsnyai szenved, sokszor nyomorognak. Néha sikerük van, általában boldogok együtt.

Írta: Fedor Ágnes novellája nyomán Molnár Gál Péter és Sándor Pál. Rendezte: Sándor Pál. Szereplők: Hanna Schygulla, Marcello Mastroianni.

Bemutató: a Városi mozi-
ban április 21—24-éig.

Fiú nagy fekete kutyával



Az új, NDK ifjúsági film történetének középpontjában egy tíz év körüli kisfiú és kutyája áll. Ulf a lakótelep szélén csavarogva akadt a hatalmas testű, gazdátlan újfundlandi kutyára. Gyorsan barátságot kötnek, ám a szűk panellakásban lakó szülők nem örülnek az új lakónak. A kisfiú kénytelen máshol helyet keresni kedvencének. Megismerkednek egy barátságos öregemberrel, akiben mindketten barátra lelnek...

Bemutató: a Városi mozi-
ban április 21—24-éig.

VÁROSI MOZI

Rákóczi út 15. T.: 20-481

- 1 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
RENDŐRTÖRTENET*
Sz., hongkongi film
- 2—4 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
**KELLEMES HÜSVÉTI
ÜNNEPEKET***
Sz., mb., francia film
- 5—6 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
**AZ ELVESZETT FRIGYLÁDA
FOSZTOGATÓI***
Sz., amerikai film
- 7—13 fél 4, háromnegyed 6 órakor
HUPIKÉK TÖRPIKÉK FURULYÁJA
Sz., mb., belga rajzfilm
- 7—9 8 órakor
LEOPARD KOMMANDÓ
Sz., olasz—NSZK kalandfilm
- 10—13 8 órakor
A CÁPA 2**
Sz., amerikai film
- 14—18 fél 5 és fél 8 órakor
MISS ARIZONA
Sz., kétrészes magyar film
- 19—20 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
VANG VU, A KUNGFU HŐSE*
Sz., kínai kalandfilm
- 21—24 fél 4 órakor
FIÚ NAGY FEKETE KUTYÁVAL
Sz., mb., NDK-film
- 25—27 fél 4 órakor
SZÁGULDÓ FALKA
Sz., mb., kanadai film
- 28—29 fél 4 órakor
EGY TÁJFUTÓ TÉVELYGÉSEI
Sz., mb., csehszlovák film
- 21—29 háromnegyed 6 és 8 órakor
A BOLYGÓ NEVE: HALÁL**
Sz., mb., amerikai sci-fi
- 30 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
A KÍMÉLETLEN**
Sz., mb., francia krimi

ÁRPÁD MOZI

Kisfaludy u. 4. T.: 20-905

- 1—4 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
ASZ
Sz., mb., olasz film
- 5—6 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
A LEGYŐZHETETLEN VUTANG*
Sz., mb., kínai film
- 7—8 fél 4, háromnegyed 6 órakor
AZ ABWEHR ÜGYNÖKE
Mb., szovjet film
8 órakor
A NINDZSA SZÍNRELÉP
Sz., amerikai film
- 9—10 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
A NINDZSA SZÍNRELÉP
- 11—12 fél 5 és fél 8 órakor
EGY TISZTA NŐ*
Sz., kétrészes francia—angol film
- 13—15 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
KROKODIL DUNDEE
Sz., mb., ausztrál filmvígjáték
- 16—17 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
TÜZVONALBAN*
Sz., mb., amerikai krimi
- 18—20 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
NYOLCADIK UTAS: A HALÁL***
Sz., angol film
- 21—22 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
ÜDVÖZITŐ KÉGYELEM*
Sz., mb., angol film
- 23—25 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
BOUNTY*
Sz., mb., amerikai film
- 26—28 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
ROCK RIÓBAN**
Sz., brazil film
- 29—30 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
ZSAROLÓ ZSARUK
Sz., mb., francia film

OTTHON MOZI

Széchenyi tér 3. T.: 20-021

- 1 NINCS ELŐADÁS!
- 2 NINCS ELŐADÁS!
- 3 de. 10. fél 6 és fél 8 órakor
KAIRÓ BÍBOR RÓZSÁJA*
Sz., mb., amerikai filmvígjáték
- 4—6 de. 10 és fél 6 órakor
SZELEBURDI VAKÁCIÓ
Sz., magyar film
fél 8 órakor
VANG VU, A KUNGFU HŐSE*
Sz., kínai kalandfilm
- 7 de. 10 és fél 6 órakor
VILÁGAUTÓ*
Sz., mb., NSZK-film
fél 8 órakor
FILMKLUB
- 8 NINCS ELŐADÁS!
- 9—11 de. 10. fél 6 és fél 8 órakor
VILÁGAUTÓ*
Sz., mb., NSZK-film
- 12—13 de. 10. fél 6 és fél 8 órakor
FILMMÚZEUM
- 14 de. 10 és fél 6 órakor
BECÉZŐ SZAVAK*
Sz., mb., amerikai film
fél 8 órakor
FILMKLUB
- 15 NINCS ELŐADÁS!
- 16—17 de. 10. fél 6 és fél 8 órakor
BECÉZŐ SZAVAK*
Sz., mb., amerikai film
- 18—19 de. 10. fél 6 és fél 8 órakor
PÁRIZS—TEXAS
Sz., mb., NSZK-film

STÚDIÓMOZI

(A Városi mozi épületében, este 8 órakor)

- 1—2 **ZENESZALON**
Sz., indiai film
- 4—5 **AHOL A ZÖLD HANGYÁK**
ÁLMODNAK*
Sz., NSZK-film
- 8—9 **GINGER ÉS FRED***
Sz., olasz—francia film
- 11—12 **GINGER ÉS FRED***
Sz., olasz—francia film
- 15—16 **MADÁRKA***
Sz., amerikai film
- 18—19 **ÉLETHALÁLHARC***
Sz., francia film
- 22—23 **TALÁLKOZTAM BOLDOG**
CIGÁNYOKKAL IS**
Sz., jugoszláv film
- 25—26 **TALÁLKOZTAM BOLDOG**
CIGÁNYOKKAL IS**
Sz., jugoszláv film
- 29—30 **HARMADIK FOKOZAT***
Sz., NSZK-film

MESEMOZI

(A Városi mozi épületében háromnegyed 6 órakor, szombaton, vasárnap fél 4 órakor is)

- 1—3 **KACOR KIRÁLY**
- 8—10 **KUTYALAGZI**
- 15—17 **PINOCCHIÓ**
- 22—24 **TULIPÁNOK A RÉTEN**
- 29—30 **A KÉK LOVAG KALANDJAI**

Az Állami Biztosító a városi tanács ügyfélszolgálati irodájában is várja Önt! Tanácsadás, üzletkötés, kárbejelentés az iroda nyitvatartási idejében.

VANNAK NEHÉZ PILLANATOK.



ÁLLAMI BIZTOSÍTÓ
1. számú fiók
Kecskemét,
Villám István
utca 2.
Telefon: 21-566

CASCO AZ ÖN IGÉNYEI SZERINT.

ÁLLAMI BIZTOSÍTÓ

Jelmagyarázat:

- * 14 éven aluliaknak nem ajánlott!
- ** Csak 16 éven felülieknek!
- *** Csak 18 éven felülieknek!
- Sz.: Színes
- Mb.: Magyarul beszélő

- 21 de. 10 és fél 6 órakor
SZÉPLEÁNYOK*
Sz., magyar dokumentumfilm
- 21 fél 8 órakor
FILMKLUB
- 22 **NINCS ELŐADÁS!**
- 23—25 de. 10 órakor
E. T.
Sz., amerikai film
- 23—25 fél 6 és fél 8 órakor
KIÁLTÁS ÉS KIÁLTÁS*
Sz., magyar film
- 26—27 de. 10, fél 6 és fél 8 órakor
FILMMŰZEUM
- 28 de. 10 és fél 6 órakor
SZOMSZÉD SZERETŐK*
Sz., mb., francia film
fél 8 órakor
FILMKLUB
- 29 **NINCS ELŐADÁS!**
- 30 de. 10, fél 6 és fél 8 órakor
SZOMSZÉD SZERETŐK*
Sz., mb., francia film

ERDEI FERENC MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

- 1-jén, pénteken 20—01 óráig
Éjszakai diszkó
Belépő: 50 Ft.
- 3-án, vasárnap 18—22 óráig
Te meg én társkeresők klubja
- 5-én, kedden 17 órakor
Ásvány- és őslénykiállítás
Megnyitja: Bognár László
18 órakor: Az ásványhatározás köznapi gyakorlatáról
Előadó: Bognár László
- 8-án, pénteken 19—23 óráig
Középiskolás szünidei diszkó
Belépő: 30 Ft
19.30 órakor Erotika a népművészetben
Előadó: Kiss György
(Az Anonymus klub nyitott napja)
- 9-én, szombaton 10—13 óráig
Gyermekekre-cserebere és -vásár
17 órakor Az Arany minősítésű pávakörök megyei gálaestje
Belépő: 30 Ft
- 10-én, vasárnap 10—17 óráig
Ásványbörze
19 órakor a Költészet napja alkalmából: Radnóti. A költő műveiből pódiumra alkalmazta és előadja: Bálint András Jászai-díjas művész
Pódiumbérlet, belépő: 70 Ft
- 11-én, hétfőn 18 órakor
Csúcsgalambáti kör
A közlekedés jogi útvesztői
- 12-én, kedden 17 és 20 órakor az OKISZ Labor divatbemutatója
19.30 órakor Mi is az igazi karate?
Előadó: Ladányi Benedek
(Az Anonymus klub nyitott napja)
- 13-án, szerdán 17 órakor Régi gyógymódok és patikák
A kiállítás május 8-áig látogatható.
18 órakor Collegium Artium
A középkor virágora
A reneszánsz
Előadó: Raj Tamás
Bérletes, belépő: 30 Ft
19 órakor Ég és Föld
A KFT koncertje
Belépő: 90 Ft
- 16-án, szombaton 9 órakor az SZMT Művelődési Központban (Rákóczi út 3.)
Ki mit tud?
Vokális kategória
- 17-én, vasárnap 18—22 óráig
Te meg én társkeresők klubja
- 19-én, kedden 10 és 14 órakor
A brémai muzsikások

- A Népszínház előadása
Miki és Donald bérlet, belépő: 35 Ft
- 20-án, szerdán 20.30 órakor
Descó Csaba jazz-koncertje
Belépő 60 Ft
- 23-án, szombaton 9 órakor az SZMT Művelődési Központban (Rákóczi út 3.)
Ki mit tud?
Szavaltat kategória
14—24 óráig Délszláv nap
Népművészeti kiállítás, vásár
Népzenei együttesek és tánccsoportok bemutatója
Gyermekefoglalkozások
Vacsora, zene, tánc
- 24-én, vasárnap 18—22 óráig
Te meg én társkeresők klubja
- 26-án, kedden 17 és 20 órakor
a Z'IZI Labor koncertje
Belépő: 120 Ft
- 27-én, szerdán, 19 órakor Döme-Schwajda: „Rákóczi tér” — zenés játék
A szolnoki Szigligeti Színház előadása
Belépő: 110 Ft (diákoknak: 60 Ft)
- 28-án, csütörtökön 18 és 20 órakor
A Sógor együttes koncertje.
Belépő: 120 Ft
- 29-én, pénteken 15 órakor: Botrány az állatkertben. Zenés mesejáték. Belépő: 35 Ft
20—01 óráig Éjszakai diszkó
Belépő: 50 Ft
- 30-án, szombaton 10 órakor
Ki mit tud?
Megyei döntő
Belépő: 30 Ft
- 1-jén, vasárnap 19 órakor Szabadtéri koncert a művelődési központ előtt
21—01 óráig Éjszakai diszkó
Belépő: 50 Ft

GÁBRIEL KUPA

Az Állami Biztosító kecskeméti fiókja 1988. március 13-án, vasárnap „GÁBRIEL” Kupa néven 16 csapat részvételével kispályás teremlabdarúgó-tornát rendezett. Az ÁB-s Cascofiguráról elnevezett tornát a fiók a következő években is megrendezi, mivel a lebonyolítás sikeres volt; jól szolgálta a szabadidő hasznos eltöltését.

I. GÁBRIEL KUPA végeredménye:

1. Dutép
2. Agrikon
3. Városi Tanács
4. KIOSZ

Gólkirály: Markó István (Városi Tanács)
Legjobb kapus: Bitter Ferenc (Városi Tanács)
Legjobb mezőnyjátékos: Kertész Zoltán (Dutép)

SZALVAY MIHÁLY ÚTTÖRŐ- ÉS IFJÚSÁGI OTTHON

- 2-án, szombaton 9.00 óra**
SAKKSZIMULTÁN — Mester: Pál Imre
- 5-én, kedden 17.00 óra**
BOZSÓ ANDRÁS FOTÓKIÁLLÍTÁSA
18.00 óra
FRANCIA TÁRSALGÁSI KÖR
- 6-án, szerdán 14.30 óra**
SULIMOZI A beszélő köntös
- 8-án, pénteken 17.00 óra**
„ATHÉN—SZÓUL” OLIMPIAI KÖR
(1956 — Melbourne, 1960 — Róma)
- 12-én, kedden 14.30 óra**
GYERMEKVEZETŐK KLUBJA
- 13-án, szerdán 15.30 óra**
BAGOLYVÁR Vendég: Petrovác István
14.30 óra
SULIMOZI:Téli berek
- 14-én, csütörtökön 17.00 óra**
IRODALMI SZABADEGYETEM
A költőhalál életrajzmitosza, avagy hogyan formálja át egy költőről alkotott képünket a tény — hogyan halt meg (József Attila, Majakovszkij)
18.00 óra
HATÓRAI TEAKLUB
A város és a tanyák embere (szociológiai beszélgetés)
- 15-én, pénteken 14.00**
FORTÉLYOS MESTER KIRÁLYSÁGA — mezejáték
- 16-án, szombaton 17.00 óra**
DIÁKPÁRBAJ(Városi sportcsarnok)
Versenyzők: Tiszakécske — Mórincz Zsigmond Gimnázium, Kunszentmiklós — Damjanich János Gimn, Szabadszállás — Katonai Szaközépis-kola
Téma: történelem — néprajz
- 18-án, hétfőn 17.00 óra**
ÖKOLÓGIAI SZABADEGYETEM
Új vadaskert létesítése Kecskeméten
Előadó: Dr. Agud Károly osztályvezető,
Takács István vadgazdász
18.00 óra
FRANCIA TÁRSALGÁSI KÖR
- 20-án, szerdán 14.30 óra**
SULIMOZI: Twist Olivér
15.00 óra
Ki mit tud Szalvay Mihályról? — vetélkedő
- 22-én, pénteken 16.00 óra**
OTTHON-BULI 17.00 óra
Olimpia kör
1964 — Tokio — 1968 — Mexikó
- 23—24-én, szombat-vasárnap**
VETERÁN KLUB látogatása Pécsre
- 25-én, hétfőn 17.00 óra**
BODRI FERENC festőművész kiállítása
17.00 óra
ÖKOLÓGIAI SZABADEGYETEM — A KNP jelene és jövője. Előadó: dr. Tóth Károly, a KNP igazgatója
- 27-én, szerdán 14.30 óra**
SULIMOZIKoppányi aga testamentuma
- 28-án, csütörtökön 18.00 óra**
HATÓRAI TEAKLUB
A DESZKA színpad bemutatója
Shakespeare: Rómeó és Júlia
Országos karikatúra-pályázat megnyitója
- 29-én, pénteken 14.00 óra**

IFJÚSÁGI LAPOK NAPJA
(Magyar Ifjúság, Ifjúsági Magazin)

30-án, szombaton 16.00 óra
DIÁKPÁRBAJ — DIÁKMAJÁLIS
Versenyzők: Katona József Gimnázium
Bányai Júlia Gimnázium
Téma: irodalom, színházművészet

BUDAPEST TOURIST

Utazás a Schwarzwald-klinikára, azaz a tv sorozatból ismert Feketeerdő-klinikára. Június 6 — 11. között, a Bécs—Salzburg—München—Stuttgart—Titise útvonalon. Látogatás a Feketeerdő-klinikán, majd kirándulás a Duna forrásához. Ezen a vidéken két éjszakát tölt a csoport, majd továbbutazik Schaffhausenbe a Rajna vizeséseihez, illetve tovább a Bodeni-tóhoz, szállás a Bajor-Alpokban Garmisch-Partenkirchenben. Innen Bécsen keresztül hazautazás.

Ungvár—Munkács—Vereckei-hágó április 23—25, teljes ellátással, első osztályú szállodai elhelyezéssel. Autóbusszal
Prága—Berlin—Nyugat-Berlin 1988. május 21—24.

Autóbusszal, szállás Prágában és Kelet-Berlinben. Városnézés mindkét városrészben, Nyugat-Berlinben 2 egész napos tartózkodás.

Djakarta—Bali—Szingapúr 1988. szeptember 14—28.

Repülővel, teljes ellátással

A fenti utakkal és minden más utazással kapcsolatos ügyekben személyesen vagy telefonon adunk felvilágosítást irodánkban, naponta fél kilenctől este 18 óráig. (Hornyik J. krt. 11. Tel.: 23-444)
Vízumügymintézés rövid határidővel, szállásfoglalás bárhol Európában illetve Magyarországon. Valutaeladás, fizetővendégszoba-szolgálat, Malév-felvilágosítás, jegyek értékesítése.

MAGYAR NÉPHADSereg HELYÖRSÉGI MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Április 1-jén 15.00 órakor
Ünnepi megemlékezés hazánk felszabadulásáról

Április 1—11-én
Gyermekekrajz-kiállítás

Április 7-én 18.00 órakor
A ponty horgászata

Április 5—10-én
Szünidei foglalkozások

Április 11-én
Könyvkiállítás és -vásár a költészet napja alkalmából.

Április 20-án 14.00 órakor
Tavaszi munkák a kiskertekben
Vendégünk: Dr. Bálint György

Április 29-én
Megemlékezés a nemzetközi munkásmozgalom ünneperől

KECSKEMÉTI KATONA JÓZSEF SZÍNHÁZ

A SZÍNHÁZ ÉPÜLETÉBEN

Bál a Savoyban: 1-jén, 19 ó (bsz), 5-én 19 ó (bsz), 16-án 19.30 ó (bsz).

Othello: 2-án, 19 ó (Jávor), 3-án 15 ó (Vízváry), 16-án 15 ó (Törzs), 17-én 15 ó (Ruttkai), 23-án 19 ó (Berki), 24-én 19.30 ó (Jászai), 30-án 15 ó (Kiskunfélegyházi).

Mária főhadnagy: 8-án 19 ó (Katona), 9-én 19 ó (Csortos), 10-én 15 ó (Gombaszögi), 10-én 19 ó (Jászai), 12-én 19 ó (Páger), 13-án 19 ó (Kiss M.), 14-én 19 ó (Apáczai), 15-én 19 ó (Ódry), 17-én 19.30 ó (Kada), 19-én 17 ó (Vörösmarty), 20-án 17 ó (Kabos), 21-én 19 ó (Nagy L.), 22-én 19 ó (Blaha), 24-én 15 ó (Vízváry), 26-án 17 ó (Németh

L.), 27-én 15 ó (Bajor), 28-án 19 ó (Salamon), 29-én 19 ó (Buday).

A KELEMEN LÁSZLÓ KAMARASZÍNHÁZBAN

Tacsó: 2-án 19 ó (Bródy), 6-án 19 ó (Bárdos), 16-án 19 ó (Kacsóh), 30-án 19 ó (Móra + Szigligeti).

Maslag: 3-án 19 ó (bsz), 7-én 19 ó (Tóth Á.), 23-án 19 ó (bsz).

Ciróka Bábszínház: (az SZMT Táncsics M. Kp-ban, Rákóczi út 3.)

Szegény ördög: 9-én 10 ó **Kalandozások Ihajcsuhajdiában:** 13-án 13.30 és 16 ó, 27-én 13.30 és 16 ó. **Brémai muzsikások, Hetet egy csapásra:** 16-án 10 ó, **Ludas Matyi:** 20-án 10 és 14, 23-án 10 óra-
kor.

PLANETÁRIUM

Lánchíd u. 18.

Csillagok világa: A csillagok születéséről, életéről, fejlődéséről és haláláról szól műsorunk. 6-án 14, 18-án 19, 20-án 15 órakor.

Az élet bölesője — a Kosmosz: A Földön kívüli élet és civilizáció lehetőségeiről szól műsorunk. 6-án 15, 24-én 15 órakor.

Utazás a Naprendszerben: Műsorunk áttekintést ad arról, hogyan ismerte fel az ember szűkebb kozmikus környezetét, a Naprendszert. 13-án 15 órakor.

A természet ritmusa: A nappalok és éjszakák, az évszakok változásairól és annak okairól szól műsorunk. 25-én 17, 27-én 15 órakor.

Készítsünk űrhajót! Játékos gyermekműsor, rakétakilövésvel egybekötve. 10-én 10 órakor.

Mars-kutatás közelről: Rövidesen indulnak a Fobosz-szondák a Mars Phobos nevű holdjára. Az Interkosmosz űrkutatási program keretében magyar műszerek is részt vesznek a kutatásban. 11-én 18 órakor.

Űrhajózás és az ember: Gagarin űrrepülése óta sokat fejlődött az emberes űrrepülés. Már a Holdon is járt ember, s nemso-kára a Marsra is eljut. 12-én 18 órakor.

Álvó óriás: A Föld kialakulásáról és bolygónk felszíni változásairól, földrengésekről, vulkánokról szól a műsor. 21-én 14 órakor.

Lézer és holográfia: Mi a lézer? Milyen egy hologram? Mindezt megnézhetik és megdughatják a látványos műsor résztvevői. 30-án 16 órakor.

Pufók UFO-k és egyéb szárnyasok: Mi az igazság az UFO-k körül? Van-e élet más bolygókon? Ilyen kérdéseket feszeget műsorunk. 1-jén 15 órakor.

Távcsöves bemutatók: 22-én 19, 23-án 19, 24-én 19 órakor.

MIT, HOL, MIKOR?

Katona József Múzeum (Bethlen krt. 1. T.: 21-281)

Osemberek, fejedelmek, jobbagyok — régészeti kiállítás a kecskeméti Katona József Múzeumban. Nyitva: hétfő kivételével naponta: 10—18 óráig

Kecskeméti Galéria (Cifrapalota, Rákóczi út 1. T.: 21-776)

A XIX—XX. századi magyar képzőművészet. Tóth Menyhért-életműkiállítás. Válogatás a Nemzetközi Zománcművészeti Alkotóműhely munkáiból.

Időszaki kiállítás

Kecskeméti műgyűjtők. Polyák Sándor órái; Molnár Jánostól néprajzi és könyvészeti ritkaságok; dr. Fülöp Zoltán festményei.

Zenei rendezvény:

Április 21-én, csütörtökön 18 órakor: Kamarazenei hangverseny a Kodály Zoltán Zeneiskola fiatal tanárainak közreműködésével. Dratsay Akos — fuvola, Verényi Bea — fuvola, Agócs Márta — cselló

Konferencia

Április 6—10-e között az UNESCO Műemlékvédelmi Szervezetének — ICOMOS — nemzetközi konferenciája neves hazai és külföldi szakemberek közreműködésével. A tanácskozási nyelve angol. A tanácskozási témája: A századfordulós épületek helyreállításának története.

A díszteremben kiállítás látható „Századfordulós építészeti tervekben” — a tanácskozáshoz kapcsolódik. Nyitva: hétfő kivételével naponta 10—18 óráig

TIT Szabadgyetem sorozat előadása április 13-án, szerdán 16 órakor: NAGY ISTVÁN (Csikmindszent 1873—Baja 1937) festőművész. Előadó: Pap Gábor

Magyar Naiv Művészek Múzeuma (Gáspár A. u. 11. T.: 24-767)

A képzőművészet vadvirágai — állandó kiállítás. Szluka Jánosné festő, Újfal Antal szoborfaragó kiállítása Nyitva: hétfő kivételével naponta 10—18 óráig

SZÓRAKATÉNU SZ Játékmúzeum (Gáspár A. u. 11. T.: 20-332)

Finn fajtátek — időszaki kiállítás április 15-étől. Nyitva: hétfő kivételével naponta 10—18 óráig

Orvos- és Gyógyszerésztörténeti Múzeum (Kölcsény u. 3. T.: 29-964)

Két évszázad orvos- és gyógyszerésztörténeti emlékei Bács-Kiskun megyében

Nyitva: hétfő kivételével naponta: 10—18 óráig

Katona József Múzeum (Bánk bán u. 9. T.: 26-713)

Átalakítás miatt zárva!

Újkori Történeti Múzeum (Bánk bán u. 9. T.: 26-713)

Város a futóhomokon — Kecskemét a 19—20. században.

Nyitva: hétfő kivételével naponta: 10—18 óráig

„Bozso-gyűjtemény” (Klapka u. 34. T.: 24-625)

Nyitva: péntek, szombat, vasárnap: 10—18 óráig

Kecskeméti Református Egyházközség Könyvtára (Szabadság tér 7.)

Nyitva: keddtől péntekig: 9—16 óráig

Dunamelléki Református Egyházkerület Egyházművészeti Múzeuma

(Szabadság tér 7. Villám István utcai bejárat)

Nyitva: hétfő kivételével naponta: 10—18 óráig

A Magyar Népi Iparművészet Múzeuma (Szerfőző u. 19/A. T.: 27-203)

Állandó kiállítás. Nyitva: hétfő és kedd kivételével naponta: 10—18 óráig

Leskowsky Albert hangszergyűjteménye (Jókai tér 2.)

Nyitva: péntek, szombat: 9—17 óráig

MTA Földrengésvizsgáló Múzeuma (Jókai tér 2.)

Nyitva: péntek, szombat: 9—17 óráig

**SZAKSZERVEZETEK
"TÁNCSCS MIHÁLY"
MŰVELŐDÉSI KÖZPONTJA**

- Április 9. 19—01 óráig
„ESTHAJNAL” disco show
- Április 16. Ki mit tud? — az énekes kategória
elődöntője
- Április 22-től május 1-jéig POHL FERENC
gyűjtő neves emberek aláírásait bemu-
tató kiállítása (SZMT-székház)
- Április 23. Ki mit tud? — vers- és prózamon-
dó kategória megyei elődöntője
(SZMT-székház)
- Április 23. 19—01 óráig
„ESTHAJNAL” disco show
- Április 29. 19 óra Maksa Zoltán humorista
estje
Belépőjegy: 40,— Ft
- Április 30-tól május 7-ig. Az Országos Kari-
katúra Pályázat kiállítása
- Április 30. 19 óra Szerb táncház
Közreműködik a Hóra együttes
Belépőjegy: 40,— Ft

PUSZTATOURIST

Fordítás, tolmácsolás, magyar és idegen-
nyelvű idegenvezetés, belföldi szállás, fizető-
vendégszobák, koncert és színházjegyek be-
szerzésében irodánk az ügyfelei rendelkezé-
sére áll. Színházlátogatás busszal a budapes-
ti Nemzeti Színházba.

Műsoron: Advent a Hargitán

Időpont: április 15.

Ára: 210,— Ft

100 tagú leningrádi jégbalett vendég szerep-
lése Budapesten.

Időpont: május 21.

Ára: 375,— Ft

Jelentkezés irodánkban.

SZÓRAKATÉNUSZ

- 2-án, szombaton
10—12 óráig: Tojásírás
14.30—17-ig: Tojásírás
- 3-án, vasárnap
10—12 óráig: Húsvéti szokások
- 4-én, hétfőn
Zárva
- 9-én, szombaton
10—12 óráig: Egyszerű szövés, fonás
10—12 óráig: Nemezelés
14.30—17-ig: Aprók tánca
- 10-én, vasárnap
10—12 óráig: Bábuk és babák készítése
- 15-én, pénteken 17 órakor
a FINN FAJÁTÉKOK c. kiállítás megnyitá-
sa
- 16-án, szombaton
10—12 óráig és 14.30—17-ig: Agyagozzunk!
- 17-én, vasárnap
10—12 óráig: Papírhajtogatás
- 23-án, szombaton
10—12 óráig: „Mese, mese mátká . . .”
14.30—17-ig: Aprók tánca
- 24-én, vasárnap
10—12 óráig: Sárkányépítés
- 30-án, szombaton
10—12 óráig: Mozaikjátékok
14.30—17-ig: Játékok vízparti növényekből
- SAKK-HÉTVÉGE a Szórakáténuszban**
Április 9-én, szombaton 10 órától
Április 17-én, szombaton 10 órától
Április 30-án, szombaton 10 órától

A múzeum látogatása gyerekeknek: 5 Ft, felnőt-
teknek: 10 Ft, a műhelyfoglalkozások díja hatéves
kortól és szervezett óvodáscsoportok részére: 15
Ft. Bérlet is váltható, melynek ára egy évre: 120
Ft. A csoportokat kérjük előre bejelenteni a
20-332-es telefonon.

KECSKEMÉTI SZEMLE. A Kecskeméti Városi Tanács havonta megjelenő
lapja. Felelős szerkesztő: Ballai József. Kiadja: a Bács-Kiskun Megyei Lapki-
adó Vállalat. Felelős kiadó: Preiszinger András igazgató. Készült a Petőfi
Nyomdában, Kecskemét, Külső-Szegedi út 6. 6001. Felelős vezető: Birkás Béla
vezérigazgató. HU ISSN 0236-5510. A nyomdai megrendelés száma: 820138.
A szerkesztőség címe: 6000 Kecskemét, Kossuth tér 1. Telefon: 22-877. A lap
ára példányonként 12 forint, egy évre 144 forint.

88. 820138 Petőfi Nyomda, Kecskemét •



„Kakas” a ketrec előtt

Nyolcadik esztendeje kezdődik a nevével a Kecskeméti SC labdarúgó-együttesének összeállítás. Közben évente cserélődött ki a csapat játékoskerete, a gárda a második és a harmadik vonal között ingázott, edzők jöttek és buktak meg, csak ő, a „portás” tartott ki. Gyökeret vert a kecskeméti kapuban, pedig minden átigazolási időszakban felröppent a hír, hogy az NB I-be igazol. Felröppent — aztán maradt minden a régiben. A bajnoki idény kezdetén ismét *Erdei Sándor* őrizte a KSC hálóját. Sokan még a tősgyökeres szurkolók közül is kecskemétinek tartják, pedig kezdő labdarúgóként aligha gondolta, hogy egyszer városunkban telepedik le...

— Hajdúhadházán, az ottani Bocskaiiban kezdtem — emlékezett vissza az első focikergetőzésekre Erdei Sanyi. — Tizennégy évesen igazolta le az akkori NB III-as csapat. A kezdettől fogva

22

a kapu elé állítottak, igaz, én is szerettem védeni. Tizennyolc évesen már a felnőttekhez kerültem, két évvel később pedig már én voltam az első csapat portása a Hajdú Vasasban. A katonaidő-



met Orosházán töltöttem, az ottani honvédgárdában védtam. Itt kerestek meg 1979-ben Körös Jani bácsiék és Kecskemétre hívtak. Az első bajnokin 1980 tavaszán véd-

tem, 1:0-ra győztünk Dunakeszin.

— **Ki volt akkoriban a vetélytársad a kapuban?**

— A Leskó Laci.

— **Emlékszem, abban az időben az a pletyka járta a lelátón, hogy nincs valami jó viszonyban a csapat két kapusa...**

— Nem volt köztünk ellentét, de nem is volt igazán harmonikus a kapcsolatunk. Felváltva védünk, hol engem, hol pedig őt állította be a csapatba Molnár Feri bácsi. Leskó az idény végén távozni készült, szerintem nem is nagyon akart már bizonyítani Kecskeméten.

— **Azóta jószíval vetélytárs nélkül maradtál. A KTE jelenlegi portását, Vargát leszámítva nem nagyon kellett senkivel sem megküzdened az egyes számú mezért. Milyen érzés így edzeni, felkészülni a mérkőzésekre?**

— Bizonyos szempontból jó, de ugyanakkor rossz is. Jó, mert nem kell éjszaka-kon át azon gyötrődni, hogy beállít-e a mester vagy sem? Nyugodtabban készülhetek az edzéseken a meccsre. Ám a versenyfutás hiánya elbizakodottá tehet valakit, hiszen bármilyen hibát követ el, nincs más választása az edzőnek, őt kell szerepeltetnie. Azt hiszem, én mindig vigyáztam arra, hogy teljes intenzitással készüljek, s a lehető legkevesebb hibát kövessem el.

— **A mérkőzések közben meglehetősen hangos vagy, úgy tűnik, szereted magad körül tudni a védőket. Igaz?**

— Azt mondják, Páncsics volt olyan a pályafutása végén, hogy kotlósként gyűjtötte maga köré a játékosokat, mert így érezte biztonságban magát. Én a inkább lással, az irányítással inkább arra törekszem, hogy egy percre se zökkenjek ki a já-

ték ritmusából, szeretek végig együtt élni a meccsel, így kisebb a valószínűsége annak, hogy elkalandoznak a gondolataim, s beszédem egy potyagólt.

— **Egy biztos. Bármelyik edzővel is készítettem idényvégi értékelést, valamennyi dicsérte Erdeit. Hány edző keze alatt dolgoztál a nyolc kecskeméti év alatt?**

— Azt hiszem, kilenc szakembert „éltem túl”; Molnárt, Rákosit, Nagy Jánost, Szentannait, Kuruczot, Pellert, Serest, Patakit, most pedig Szentmihályi Antal irányítja a gárdát.

— **Kitől tanultál a legtöbbet, kit tartottál jó edzőnek közülük? Azt hiszem, a kapus mindig speciális helyzetben van a csapatban, hiszen az edzők többsége mezőnyjátékos volt aktív labdarúgó korában.**

— Rákositól tanultam a legtöbbet, Patakiban pedig azt szerettem, hogy nagyon bízott a játékosokban, kiállt értük minden szempontból. Szentmihályi Antaltól, mint az egykori sokszoros válogatott kapuvédőtől és embertől is sokat kaptam.

— **Am a szurkolók szerint senkitől sem tanultál meg rendesen kirúgni...**

— Pedig rengeteget gyakorlom, de ha egy kicsit nem figyelek oda, valóban gyakran rossz helyre megy a laszti. Droppból pedig jól rúgok, mégis ettől félek a legjobban. Az MTK ellen kaptam egyszer gólt rossz kirúgás után, Pekker lőtte, de mi győztünk 2:1-re.

— **Egyszer valaki kiszámolta, hogy hány játékos fordult meg a csapatnál azóta, amióta téged leigazolt a KSC. Hol tartasz most?**

— Három éve számolta össze valaki. Most nem tudom pontosan, de azt hiszem, 150 és 180 között, eny-

nyi labdarúgóval játszottam egy csapatban a Kecskeméti SC-ben. Mindig nagy mozgásokat éltem túl az átigazolási időszakokban.

— **Te viszont mindig maradtál, pedig állítólag több élvonalbeli együttes is szeretett volna megszerezni. Jól fizethetnek a kapusoknak Kecskeméten!**

— Ezt senki sem gondolhatja komolyan! Valóban hívott a Vasas, a Békéscsaba, a Haladás és komolyan indult a dolog a Fradival. A zöld-fehérekhez én is szívesen mentem volna, de olyan cserejátékosokat kértek értem, akiket a ferencvárosiak nem adtak meg. Ha jól tudom Mörtelt, Belest és még valakit szemeltek ki a vezetőim. Egyébként mindig jól éreztem magam a KSC-ben, körülményeim rendeztek, amit kértem, abban segített a klub, a szakosztály. Maradtam.

— **Úgy tűnik, aligha leszel élvonalbeli kapus. Pedig a KSC is többször pályáztat meg az NB I-be kerülést, ám mindannyiszor kudarcot vallott. Hogy láttad a kapuból, miért nem sikerült sohasem a feljutás?**

— Én alaphibának azt tartom, hogy sohasem volt a játékosokban kötődés a városhoz, a csapathoz. Amolyan ingázó labdarúgók voltak, akik a bajnokság közepén már azt puhatolták, hogy hova igazolhatnának át az idény végén.

— **Most van kötődés a labdarúgókban, hiszen sok a helyi nevelésű fiatal, az idősebbek többsége pedig esztendő óta a KSC-ben focizik. Reménykedhetnek a szurkolók a feljutásban?**

— A mag valóban adott, csak még rutintalanok a fiataljaink. Ahhoz, hogy megpályázhassuk a feljutást, szüksége lenne a csapatnak

egy rutinos irányító játékosra. Olyanra mondjuk, amilyen Bódi volt a Siófokban, vagy Sugár most a Szolnokban. Aki lát a pályán és érzi a lehetőségeket. Az ősszel Ajkán ikszeltünk, holott győzhettünk volna, ha valaki észreveszi a lehetőséget, s magával tudja ragadni a fiatalokat.

— Mit vársz a tavasszal magadtól és a csapattól?

— Szerintem az első tíz hely valamelyikére van esélyünk. Idegenben kell jobban szerepelnünk, a hazai pályán hozhatjuk a betervezett pontokat. Szeretnék jól védeni, minél kevesebb gólt kapni.

— Harminckét éves vagy. Legutóbb a szurkolói anketon is megkérdezték, hogy ki lesz az utódod a csapatban. Ki lesz?

— Ezt nem tudhatom, a serdülők közt van egy nagyon tehetséges fiú, akivel én is szoktam foglalkozni az edzéseken. Dávid Jóska még



csak tizenöt éves, lehet belőle jó kapus.

— Nagyon hasonlítasz a Dózsában védő válogatott kapusra, Kakasra, innen kaptad a becenevedet. Meddig láthatjuk még a kecskeméti „Kakast” a KSC ketrecek előtt?

— Még négy és fél éves szerződés köt a csapathoz.

Szeretném letölteni, aztán majd meglátjuk. A területi bajnokságban a BRG-ben dolgoztam raktárosként. Ha befejezem a védést, szeretnék visszamenni a gyárba. Ott is jól érzem magam, amióta Kecskeméten játszom, azóta a BRG alkalmazottja vagyok.

Rajtmár István

PATIKÁK, JELKÉPEK, FELIRATOK A szignatúrafestő

Munkahelye távol van a város zajától, szobája alig néhány lépésnyi, ablakát viszont már kora reggel elönti a fény. Kiss Sára szignatúrafestőnek erre a természetes fényre van szüksége. Puritán bútorain kész, félkész, vagy valami oknál fogva számára kedves munkadarabokat őriz. Azokat, amelyeken kikísérletezett új technikai megoldásokat, új betűtípusokat. Néhány díszedény láttán az jut

eszembe, hogy ez a szerény asszony miniatúrafestőként is megállná a helyét.

— Hogyan lett szignatúrafestő?

— Véletlenül. Mint minden gyermek, én is szerettem rajzolni, festeni. Később azokban az években voltam középiskolás, amikor a rajz nem szerepelt a tárgyak között. Ezért reáltagozatot választottam, mert ott legalább ábrázoló geometriát oktattak. Jártam



A díszedények és díszes patikátégelyek mind Kiss Sára alkotásai.

rajzsakkörre, hetenként háromszor, Bodor Éva rajztanárhoz. Meghatározó volt viszont számomra, hogy a Mátis Kálmán vezette rajziskolába járhattam. Ma is apámként tisztetem, mert a rajz tanításán túl emberként is példaképe volt annak a néhány fiatalnak, akivel érdemesnek tartotta foglalkozni. Érettségi után a Képzőművészeti Főiskolára jelentkeztem. Nem vettek fel, sem akkor, sem a következő években.

— **Elkeserítette.**

— Azt hiszem, igen. De élni kellett, tehát munkát vállaltam, „mindegy hogy hol” alapon. Egy gyógyszerértárban kaptam állást, havi 600 forint volt a bérem, 1952 őszén. Minden héten egyetlen napot vártam, a rajzsakkör napját! Ma már ki merem mondani: az ott töltött öt év volt az én főiskolám... A gyógyszerértárba egy napon megérkezett a szignatúrafestő, hogy a tönkrement, megkopott vagy éppen új tégelyekre, üvegekre megfesse a feliratokat azaz a szignatúrákat. Főnököm, Szekér Endre felhívta a figyelmét arra, hogy a pénztáros mennyire szeret rajzolni, festeni, értékeli a patika mindig gondosan rendben tartott állványedényzetét. Hamarosan festőtanfolyamra kerültem Szolnokra. Csodálatos világba csöppentünk. Megtanultuk a különböző korok festésmódjait,



Az egyik legszebb díszedény Conrad Röntgen képmásával.

stílusait, a hozzájuk kapcsolódó betűket. Tanultunk gyógyszerismeretet is, hiszen szignatúrafestőként azt is tudnunk kell, hogy milyen tégelyben, üvegben tartható a kenőcs, a por vagy a cseppfolyós halmazállapotú gyógyszer.

— **Mi történt a szolnoki stúdiómok után?**

— Tettem, amit megtanultam. Az új gyógyszerértárak képe — őszinte sajnálatomra — megváltozott. A recepttel betérők csak fehér köpenyes embereket, színes papírdobozokat látnak. Szerencsére most is vannak olyan patikák, ahol a hagyományos formát meghagyták. Az elmúlt harminc év alatt végigjárhattam a megye minden gyógyszerértárát, de inkább úgy mondhatom, hogy végigfestettem... A legkedvesebb munkámként tartom számon a Hortobágy község patikájának tervezett emblémákat. Új intézmény lévén hat tervet kellett be-

nyújtani, valamennyin valami apró jel utalt a hely nevezetességeire. Végül azt a szignatúrát fogadták el, amelyen a felső szélén egy kiterjesztett szárnyú gólya, az alsón pedig a kilenclyukú híd rajza látható. Négyszáz üveget és tégelyt festettem meg ezzel a szignatúrával, mert ennyire volt szüksége a patikának. Arra is büszke vagyok, hogy a váci nagypatikának csaknem kétezer edényt készítettem a szükséges feliratokkal.

— **Tehát megtalálta a hivatását?!**

— Kanyargókkal, de célba értem. A munkámat szeretem, ha dolgozom, repül az idő is... A szignatúrák mellett díszedényeket is festek, híres orvosok, vegyészek, gyógyszerészek képmásával. Ősszel Szegeden, a JATE-n volt kiállításom, több mint ötven díszedényt vittünk le. Örömmre a tanárok, a hallgatók elismeréssel szóltak munkámról.

S. K.

A KECSKEMÉTI ISKOLÁK TÖRTÉNETÉBŐL

A dualizmus kora

Községi iskolák

Az 1868-ban megjelent népoktatási törvény alapvető változást hozott a kecskeméti elemi iskolák életében. A törvény iskolafenntartókról szóló része a felekezeti iskolák helyett községi iskolák szervezését tartotta célszerűnek.

Eötvös József vallás- és közoktatásügyi miniszter 1870-ben készített miniszteri jelentéséből tudjuk, hogy a világi iskolai hálózat létrehozásáról szóló felhívása országos viszonylatban csekély eredménnyel járt. Ennek oka a legtöbb esetben az volt, hogy a leendő iskolafenntartók nem rendelkeztek megfelelő anyagi háttérrel, márpedig az elemi iskolák korabeli színvonala és a népoktatási törvény kívánalmai közötti óriási különbség csökkentéséhez sok pénzre volt szükség. A közvélemény is idegenkedett még a közös intézményektől, az egyházak pedig — érthető módon — ragaszkodtak iskoláikhoz.

Kecskeméten az iskolák fenntartásához a város már a korábbi években is jelentős mértékben hozzájárult. Ez a tény fontos szerepet játszott abban, hogy az elemi iskolák szintjén az első között sikerült létrehozni a községi iskolai hálózatot. A városi tanács és a tanügyi bizottság 1869 márciusában kezdte meg az ezzel kapcsolatos munkálatokat: A községi iskolák első tanéve

1872/73 volt, de ekkor még csak a református, az evangélikus és a görögkeleti iskolák folytatták működésüket a községi iskola keretei között. Iskoláinak átadásáról nyilatkozott a katolikus egyháztanács is, a tényleges átadásig azonban még négy esztendő telt el. A visszalépést azzal indokolták, hogy a város nem a felekezetek létszámának megfelelően választotta meg az iskolaszék tagjait. (Az elsőként megválasztott iskolaszékben a reformátusok voltak többségben.) Az iskolák jövője ekkor fontos politikai ügy és mindennapi beszédtema volt, nemcsak a hivatalos fórumokon, hanem az „utca emberei” között is, ahol a viták néha verekedéssé fajultak, mint pl. az 1873. évi úrnapi körmenet alkalmával. A kedélyek lecsillapodása és a felekezeti fenntartással kapcsolatos nehézségek megfontolása után 1876 januárjában a katolikus egyháztanács is átadta iskoláját, 1877 januárjától pedig az izraeliták is csatlakoztak a községi iskolához. 1877 után sem a belterületen, sem a külterületen nem volt felekezeti iskola, kivételt képez az egri káptalan matkópusztai birtokán 1907-ben megnyílt katolikus népiskola.

A népiskolák közvetlen irányítását az iskolaszék végezte, amely működése kezdetén 43 főből állt. Tagjait a törvényhatósági bizottság közgyűlése választotta, a

községi népiskolai igazgató, a lelkészek és a tanítótestület által megbízott tanítók pedig hivataluknál fogva tagjai voltak. (Néhány közismert név az iskolaszék munkájában tevékenykedők közül: Lestár Péter, Laukó Károly, Böszörményi Mihály, Bagi László, Hornyik János, Katona Zsigmond, Dékány Rafael, Dékány István, Bátky Károly, Hajagos Illés, Erdősy Imre, Gyenes István, Dömötör Sándor, Páthy Károly, Györffy Balázs, Gömörly Frigyes, Hahnusz István stb.)

Az iskolák rendszeres látogatását, ellenőrzését a népiskolai felügyelő igazgató végezte. Erre az újonnan szervezett állásra Páthy Károlyt kapott megbízást. (1875-től ő volt a polgári leányiskola igazgatója is.) Az egyre növekvő népiskolai igazgatói feladatok megosztására 1897-ben került sor. Ezentúl a tankötelesek összeírásával, a mulasztási és felmentési ügyekkel Kerekes József helyettes igazgató foglalkozott. Páthy Károlyra maradt az iskolák szellemi irányítása, az iskolalátogatás, a tanítótestület személyi ügyei. Az általa szerkesztett havi és éves jelentések a népiskolák működéséről a helyi iskolatörténet legfontosabb forrásai közé tartoznak. Igazgatói tevékenységéről 1904-ben mondott le. Kerekes Józsefet 1907-ben választották meg felügyelő igazgatóvá. Ugyanakkor választottak először kerületi iskolai igazgatókat Bíró Ádám, Balogh



Kép valamikor a századforduló idejéből: az elemi és a polgári leányiskola egyik osztálya.

Dénes és Bérczi József személyében. A pusztaszeri iskolák élére 1912-ben került igazgató-tanító, Tájcsik Ferenc.

Új iskolaépületek

A községi iskola a felekezettől örökölt iskolaépületekben és hiányos felszereltséggel kezdte meg működését. Az 1870-es években az iskolák állapotáról szóló jelentések leggyakrabban a tantermek túlszűfoltóságát hangsúlyozták. Az első években — átmeneti megoldásként — magánházakat vásároltak és alakítottak át iskolai célra. Az 1880-as évek elejétől folytak a városban a nagy iskolaépítkezések. 1881/82-ben vették használatba az I. kerületi 12 tantermes iskolát (ma Petőfi Sándor Általános Iskola),

amely az első népoktatási célra tervezett, korszerű, tágas épület volt. A város belterületén 1882-ben magánház átalakításával újabb 4 tantermes iskolát adtak át rendeltetésének. 1887/88-ban a II. kerületi (Magyar Ilona Általános Iskola), 1893/94-ben pedig a III. kerületi (Tóth László Általános Iskola) iskolában kezdhették meg a tanítást. 1892-ben a Muszáj külváros is tágas tanteremmel és tanítói lakással gyarapodott. Mindez lehetővé tette, hogy az egykori felekezeti iskolákban és a bérelt épületekben fokozatosan megszüntessék a tanítást s ezzel együtt az osztályok szétszórtságát is.

Tanyai iskolák

Különösen nagy gondot jelentett a nagy kiterjedésű

kecskeméti tanyavilág tan köteleseinek iskoláztatása. A községi iskolák első tanévében a tanyákon 10 iskola volt, részben bérelt, részben saját épületekben. A kezdeti időszakban ezekbe az iskolákba kevesen jártak (1872/73-ban pl. 371-en), később azonban — a tankötelezettség érvényre emelésével és a népesség gyarapodásával egyidejűleg — itt is az iskolák zsúfoltága lett a fő probléma. A tanyai lakosság több helyen ideiglenes magániskolát, zugiskolát tartott fenn. „... egyszerű gyalutlan három deszka pad, egy rozszant fa szék, egy kis asztal s néhány fekete viaszosvászon a falon... — mindössze ennyi volt a bal-lószögi magániskola berendezése, de a tanító — a ki-

küldött bizottság jelentése szerint dicséretes munkát végzett. A talfájai lakosok így írtak 1877-ben: „Alázatos tisztelettel esedezőnk a tekintetes iskolai széknél, méltóztasson nekünk egy tanított ajánlani, valami éltes korú egyént, ki gyermekeinket írás, olvasásra tanítsa, most kezdetben, azután pedig aki akarja, járathatja gyermekét a városi rendes iskolába. A tanított fizetésével, valamint eddig, úgy ezután is magunk fogjuk ellátni.” Az iskolaszékhez ezekben az években több hasonló tartalmú kérés érkezett katonatelepi, helvéciai, belső- és külsőballószögi, szikrai, szentlőrinci, ágasegyházi lakosoktól is.

1880-tól jelentős iskolaépítkezések folytak a tanyavilág sűrűbben lakott területein. 1890-ben 15 tanyai iskola működött, 1901-ben már 25. 1899-ben felmerült a tanyai iskolák államosításának terve, mivel az iskolai kiadások egyre nőttek és még további iskolaépítkezésekre volt kilátás. Az államosításra nem került sor, de a további fejlesztésnél az államsegélyeket is igénybe vették. Kerekes József 1906 szeptemberében készített jelentése szerint 1896-ban a külterületen 3251 tanuló nem járt iskolába. Ez a szám 1906-ig nem csökkent 3000 alá, pedig közben felépült 12 államsegélyes iskola. 10 év alatt azonban a tanyai tankötelesek száma 5428-ról 7089-re emelkedett. 1913-ban már 38 tanyai iskolát tartott fenn a város.

1914-ben a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium újabb 12 tanyai iskola államsegéllyel történő felépítését tette lehetővé. Az első hat építése megkezdődött, de a háború miatt csak 1924-ben fejeződött be.

A tanítók és díjazásuk

A népoktatási törvény követő években a kecskeméti pedagógusok bére orszá-

gos viszonylatban is kiemelkedő volt. A századfordulón azonban már nem tartoztak a jól fizetett tanítók közé, s a helyzet ettől kezdve évről évre csak romlott. Az iskolaszék egyre gyakrabban fordult a városhoz drágasági pótlék, fizetésemelés, államsegély ügyében. A Kecskeméti Tanítók Önszegélyegylete csak csekély mértékben tudott segíteni az anyagi gondokkal küzdő kollégákon és családtagjaikon.

„Kecskemét th. város elemi népiskolaiban olyan tanítótestület működik, mely a hivatását nemcsak híven teljesíti, hanem az ország legtöbb nagy városának tanítói karával minden tekintetben megállja a versenyt is. Ez a testület a jövőben is meg fogja érdemelni azt a jóindulatú gondoskodást, mely helyzetének javítását célozza.” — olvashatjuk az iskolaszék 1907. júliusi előterjesztésében, amelyből az is kiderült, hogy a tanítói bérek tekintetében Kecskemét jóval elmaradt a nagyobb városok mögött.

A községi tanítók nagy része a tanítás mellett tetemes társadalmi munkát, önképző és népművelő tevékenységet is vállalt. Többen jelentős szerepet játszottak az országos pedagógiai közéletben is. Néhányan — a városi és a tanyai tanítók egyaránt — értékes, elemző cikkeikkel nemcsak a helyi, hanem az országos sajtóban, szaklapokban is jelentkeztek. Közismert volt tankönyvírói és ismeretterjesztő munkásságuk is. (Tankönyveket írt pl. Molnár Imre, Dékány Rafael, Kerekes József és Tormássy Sándor.) 1910-ben az Országos Közművelődési Tanács felhívására több kecskeméti tanyai tanító analfabéta-tanfolyamot szervezett. A városban rendszeressé váltak a vasárnap délutáni vetítettképes ismeretterjesztő előadások, melyeket az Ókollégiumban

tartottak. A tanítók szakmai fejlődését szolgáló továbbképzéseket, tapasztalatcseréket, tanulmányutakat az iskolaszék tőle telhetően támogatta. (Legnevezetesebb volt Pócsy Blanka 1910. évi finnországi tanulmányútja, amelyhez egész évi szabadságot kapott.)

Néhány adat a statisztikákból

Kecskemét oktatásügyének az I. világháborúig elért eredményei tükrözik azt a törekvést, amely ezekben az évtizedekben a város fejlődésében, kulturális életében megnyilvánult. A hasonló nagyságrendű és jogú városok utolérééhez sok hátrányt kellett behoznia. Az elemi iskolák fejlesztése terén ekkor elért eredményeket az utókor is elismeréssel méltathatja. A dualizmus éveiben épült iskolák legnagyobb része ma is oktatási célt szolgál.

1879/80-ban a tankötelesek 72,5%-a járt iskolába (a tanyákon csak 18%). Tanyai ismétlő iskolák még nem voltak, a városi ismétlőkbe a 12—15 éves tankötelesek 33,5%-a iratkozott be. 1913-ban a városi elemi iskolai tankötelesek 95,1%-a, az ismétlősök 80%-a járt iskolába; ez már a városok sorában is nagyon magas arányt jelentett. A korábbi 18%-kal szemben 1913-ban a tanyai tanköteleseknek kb. 70%-a részesült rendszeres iskolai oktatásban. (1913-ban a városban 5844, a tanyákon 7145 6—15 éves gyermek élt.)

A 6 éven felüli írni-olvasni tudó népesség arányát tekintve Kecskemét még a két világháború között is elmaradt a törvényhatósági jogú városok mögött. Nem csekély azonban az a fejlődés, amelyet a népoktatási törvényt követő évtizedekben elért: 1869-ben a városi és tanyai lakosság 42,1%-a tudott írni-olvasni, 1920-ban pedig 77,2%.

Sz. Körösi Ilona

Séták az ismerős-ismeretlen Kecskeméten

Kecskeméti sétáink során most ismét a „villanegyed”-be térünk vissza. Az épület, amelyet szemügyre veszünk, a Buday Dezső fasor egyik háza: egy olyan ház, amelyik kilóg a sorból. Szaknyelven szólva: nem a beépítési vonalon áll. Egy kis palota ez az épület. Értethető, hogy ilyet akart építeni magának a két világháború közötti Magyarország Kecskemét nevű városában az egykori cserpes kórház igazgató főorvosa. Egy palota viszont nem kényszeríthető a beépítési vonalra.

Amennyire a kert mai, viszonylagos elhanyagoltságából következtetni lehet az eredeti elképzelésre: a dús növényzet a

két szomszéd felől biztosította az intimitást, de az utca felé hagyta érvényesülni az épületet.

A ház tipikus képviselője a kibontakozó, utóbb Horthy-barokknak nevezett építészetnek (politikai tartalmat főlegesen keresgélni a leginkább csak kormeghatározásul szolgáló elnevezésben . . .). A barokk stílus elemei a húszas, harmincas években az építészeti reprezentálás legközkedveltebb eszközei lettek.

Ezen az épületen azt a fajta divatot (?) a tengerlyes szívkeret a hangsúlyozott középrizalit, a manzárdtető, a kupolaszerű tetőfelépítmény, a széles koronázópárkány

képviseli, valamint a jellegzetes félellipszis záródású ablakok, a kváderes pilaszterek (ion oszlopfővel) jelzik az építető (a tervező) szándékát.

Érdemes szemügyre venni a kerítést és a kaput. Tervezője rendkívül egyszerű eszközökkel is — hisz nem láthatunk egyebet, mint drótfonatot, hajlított vaspálcákat, terméskölábazatokat — a villanegyed egyik legszebb kerítés—kapu együttesét teremtette meg.

Írjam, ne írjam a sajnós tipikus szöveget: az épület jelenlegi állapotában méltatlan az önmaga által képviselt építészeti színvonalhoz . . . Kár!

Boros Pál



Állásfoglalás

A Kecskeméti Városszépitő Egyesület elnöksége — felkérésre — állást foglalt a Katona-szülőház ügyében.

„Semmi sem indokolhatja az épület áthelyezését — hangoztatja az állásfoglalás, melynek kialakításánál figyelembe vették a módosított várostervezési tervet is.

Úgy gondoljuk — folytatódik az állásfoglalás, — hogy ebben az épületben csak Katonával — korával — kapcsolatos dokumentumok helyezhetők el, mint más szülőház-múzeumokban. Ellenezzük az épület lényeges átalakítását, bővítését. Cél-szerűnek tartjuk azonban, hogy a szülőház közvetlen közelében, széles körű társadalmi összefogással — amelynek lehetőségeit egyesületünk rövidesen megvizsgálja — a város fontos irodalmi, színháztörténeti hagyományait, az itt élt, vagy Kecskeméthez kötődő írók, művészek (Mátyási József, Jókai Mór, Petőfi Sándor, Móricz Zsigmond, Kelemen László, Latabár Kálmán, Mezei Mária, Szerellemhegyi Liebenberger András és mások) emlékeit bemutató múzeum építésének, létesítésének lehetőségeit.

(Az emlékhellyel kapcsolatban lapzártá után hozott döntést az illetékes testület. Ezt következő számunkban ismertetjük. A szerk.)

ÜZEMI SZEMLÉK

Kialakuló hagyományaink szerint a tavaszi forradalmi ünnepekre egyre több üzemben tankarítják föl az udvarokat, tüntetik el a fölgyülemlett hulladékot, meszelik ki a bekoszolódott melléképületeket.

A Hazafias Népfrent, a városi szakszervezeti

bizottság és a Városszépitő Egyesület megbízottjai elsősorban a tanácsadás szándékával járják végig áprilisban a gyarapodó vállalatokat, üzemeket. Azt is el kell dönteniök, hogy melyik üzemben tettek mostanában a legtöbbet a szép környezetért.

Goldene Hausnummer

A Berliner Zeitung mutat be időről időre ezzel a címmel egy-egy házat. Bárki fölhívhatja a szerkesztőség figyelmét egy-egy gondozott, kívül-belül ápolat épületre. Ha az újságíró tetszését is megnyeri a tiszta, jól kar-

bantartott ház és udvara, akkor lefényképezi és néhány méltató sorral közli az Aranyos Házsám sorozatban.

Mi is megpróbálkozhathatnánk hasonlóval?

Kérjük a javaslatokat!

Ki látta, ki tudja, ki hallotta?

1. Melyik téren készült Straszer András felvétele?
2. Mi a tér régi neve?
3. Volt-e itt valamikor vasútállomás? Ha igen, merre indultak el innen a vonatok?

A megfejtéseket 1988. április 15-éig szíveskedjenek elküldeni egyesületünk címére (Széchenyi tér 21.) A jó válaszok beküldői között könyvet sorsolunk ki.



Összeállította:
Heltai Nándor

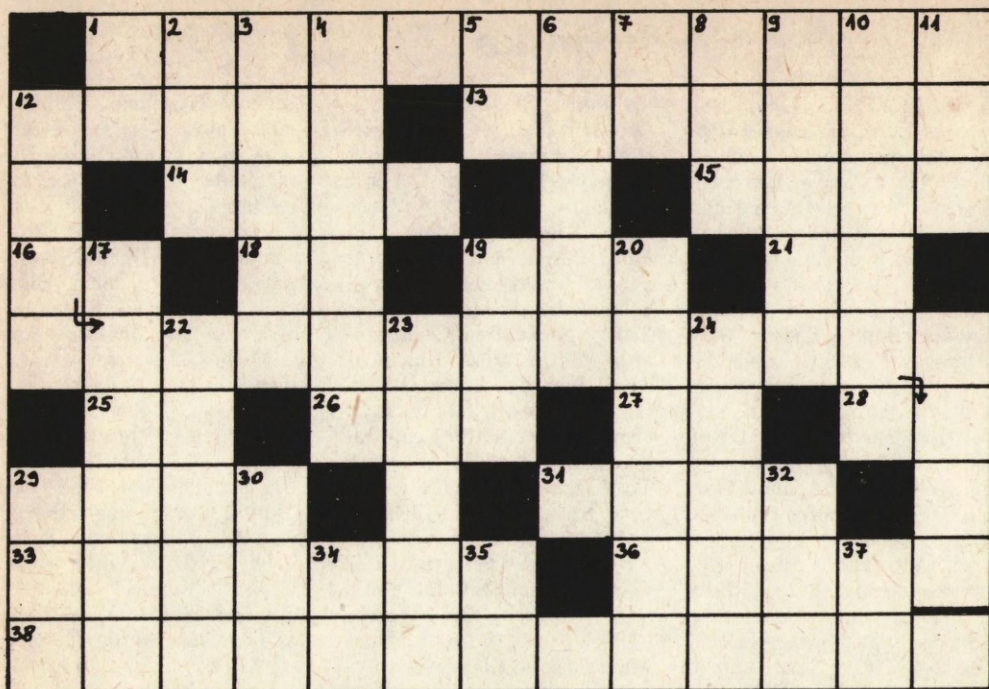
SZÜLETTEK: Nagy Réka (Szabó Edit), Hetényi Tamás (Sándor Katalin Szuszsanna), Botos Tibor (Csávás Erzsébet), Gulyás Gábor (Darányi Katalin), Mikó Gyöngyi (Orbán Gyöngyi), Kuli Ágnes (Farkas Ágnes), Rác István (Varga Irén), Piszmán Máté (Hajagos Erzsébet Ildikó), Szörös Attila (Drabant Borbála), Brumár János Béla (Szabó Ildikó), Nagy Zoltán (Kelő Anikó Éva), Szabó Krisztina (Csorba Mária), Király Csaba (Papp Judit), Rigó Zsolt Gábor (Adamik Margit), Trifont Róbert (Dormán Márta), Román Gábor (Prepszent Edit), Fabók István (Korom Szuszsanna), Borbás Márta (Keresztes Márta), Benkó Júlia (Greksa Éva), Faragó Nikolett (Bartusz Mária), Kaszala Orsolya (Gyóni Erzsébet), Magyar Nóra (Ambrus Katalin), Ficsor Krisztián Mátyás (Turcsek Ilona), Gulyás Nóra (Balázs Erzsébet), Bálint Éva (Szokola Ilona), Turi Márk (Szegedi Franciska), Nagy Melinda (Zsarnóczki Katalin), Zentai Zita Katalin (Rabb Katalin), Kovács Nikolett (Fehér Mária), Farkas Gábor (Farkas Edit), Schvasta Zsolt (Lakatos Terézia), Gyarmati Éva (Koncz Margit), Beszbesi Tibor (Orosz Mária), Bodnár Szilvia (Jovanovits Katalin), Czinege Gyöngyi (Hász Ildikó), Móczsa Ibolya (Pénzes Ibolya), Garzó Emese (Ambrus Márta), Bencsik Erika (Szabó Erzsébet), Polyák Tamás (Szabó Erzsébet), Bekő Katinka (Kósa Katalin), Oláh Mária (Kovács Ilona), Polyák Imre Henrik (Hegedűs Mária), Náczi Ferenc (Cseh Mária), Pető Ramóna (Farkas Marianna), Ipacs-Szabó Éva (Kállai Éva), Koszó Gergő (Borbély Ilona), Bari Anna Júlia (Pusztai Julianna), Szabó Tímea (Gréczi Éva), Oláh Nikolett (Tóth Mónika), Kőkény Tímea (Németh Ágnes), Kőkény Sándor (Németh Ágnes), Petrezselyem Éva (Sipos Éva), Beke Márton József (Kullai Éva), Tasi László (Laczko Sarolta), Tápai Péter (Mik-

lós Edit), Obernyik Éva Ida (Körösi Éva), Obora Róbert (Lantos Aranka), Panik János Gergely (Dakó Mária), Fehér Alexandra (Szabó Andrea), Ádám Kitti (Pécsi Irén), Tajti Dóra (Szalai Katalin), Buzás Ferenc Tamás (Szabó Margit), Schmidt László Dávid (Huszár Erika), Szőke Irén Csilla (Juhász Irén), Marozsi Rita (Garaczi Sarolta), Bende Vivien (Habran Erika), Szűcs Judit (Farkas Edit), Szabó Ágnes Judit (László Katalin Erzsébet), Tóth Tímea (Hegedűs Erzsébet), Szekér Nikolett (Rátkai Judit), Mohácsy Viktória (Nagy Piroska), Rényi Péter (Baki Katalin), Lázár Szabolcs Antal (Holecz Margit), Rojik Tamás (Giblak Judit), Balog Szabolcs Marcell (Banó Klára), Bene Orsolya (Csatári Judit), Farkas Roland István (Rózsa Ildikó), Orbán Gyula (Seres Éva), Cserna Károly (Szegedi Katalin), Rác Kamilla (Horvát Mária), Molnár Brigitta (Csillag Éva), Kósa Andrea (Bodacz Anna), Sziójártó Gábor (Mészáros Éva).

MEGHALTAK: Gebei László, Szabó Imréné Határ Anna, Kovács Pálné Farkas Margit, Villám Sándorné Sebők Eszter, Rózsa Jánosné Halász Erzsébet, Lipóty Istvánné Farkas Mária, Molnár Józsefné Nagy Erzsébet, Malovits Istvánné Gál Eszter, Hareancz Ferencné Vörös Erzsébet, Kakulya Gábor, Kovács Mihályné Kovács Ilona, dr. Hingler Boldizsárné Veszely Irén, Kerekes Sándor, Nagy Sándor, Hajnal László, Ács Mihályné Czelleng Rozália, Királyházi Jenő, Tóth Sándor, Gutvein Lenke, Szabó Julianna, Parádi Albert, Adorján Imre, Hojsza Julianna, Hajnal László, Gregorik Józsefné Polgár Terézia, Németh Antal, Főző István, Sárközi Mihályné Rác Anna, Kiss Józsefné Fehér Éva, Bács Béláné Heintz Elvira, Kurucz István, Csala Jánosné Diósi Mária, Lukács Istvánné Turi Mária, Fazekas István, Nagy

Gyuláné Koroknai Katalin, Szabó Lajosné Szarvák Erzsébet, Farkas László, Sinka István, Rédei Ferencné Kovács Erzsébet, Darányi Mihály, Szabó Gyula, Horváth Pálné Barócsi Judit, Szabó Dezsőné Baranyai Gizella, Rác Pálné Fülöp Mária, Kósa Mihály, Szekér Jánosné Kiss Ilona, Pasinszki Antalné Lehoczki Katalin, Kovács János, Losonczy Sándorné Faragó Mária, Kókai Ferencné Ondoi Etelka, Balázs Imréné Kiss Jusztina, Kállai Miklósné Lévai Rozália, Tonté Tibor, Egri János, Rózsa János, Beregszászi Béla, Juhász József, Pusztai István, Szűcs János, Könczöl János, Mihályi László, Majoros Józsefné Garzó Judit, Bodor Menyhért, Fertig Józsefné Petényi Terézia, Süveges Józsefné Krepli Erzsébet, Varga József, Szlávák János, Horvát József, Bábiczki Lászlóné Mák Julianna.

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK: Mészöly László és Papphalmi Katalin, Mészáros János és Varga Mária, Makarész János és Kiss Ilona Mária, Gerencsér József és Kobre Lívia, Halász József és Baranyi Anikó, Gevicsér Gyula és Nulinek Judit, Fülöp Lajos és Antalics Erzsébet, Mayerhöffer Attila és Farkas Anita, Szabó István és Bognár Mária, Szigeti Zoltán és Orbán Ildikó, Szalay Balázs és Zerinváry Tímea, Terecskei József és Sárközi Ágnes, Mucsi István és Turkevi-Nagy Ilona, Hégely Lajos és Fekete Katalin, Orcsik Attila Imre és Virág Erika, Kiss Lajos és Kocsis Éva, Lajos István és Parádi Terézia, Brán Tamás és Holló Ágnes Erzsébet, Gréczi György Sándor és Tóth Ildikó, Kiss István Róbert és Szemerédi Ildikó, Krinicz Mihály és Zsoldos Márta, Szabó Béla és Vízahányó Zsuzsanna, Pötz Kálmán és Faddi Katalin, Fejes István és Pintér Mária, Kovács László és Mankovics Erika, Darányi Károly és Ábel Erzsébet.



FÜVESSY rendőrkapitány elé egy vén cigányt kísérnek be.

- Na, mi a neved?
- Fikos Ferke, könyörgöm alássan.
- Hány éves vagy?
- Ötvenkilenc, kezit csókolom.
- Mi a vallásod?

A vén lókötő hunyorogva vizsgálja Füvessy tekintetét, és ravaszul kiböki:

- Hát csak az, ami a nagyságos úré.
- Honnan tudod, hogy én milyen vallású vagyok?
- Csak úgy gyanakszok, kezit csókolom, ... (folytatás a rejtvényben).

VÍZSZINTES: 1. A folytatás első része (z. b.: Á). 12. Finis. 13. Gyermeekjáték. 14. Kézben fog. 15. Tudás, elavult szóval. 16. Avulni kezd! 17. Vissza: dátumrag. 19. Román teherautó-márka. 21. Latin é. 25. Kén és oxigén. 26. Dunántúli sportegyesület. 27. Ósdi a közepén! 28. Személyes névmás. 29. Hócsalán. 31. Táppénzre vesz. 33. Analízis. 36. Női név. 38. A folytatás második része (z. b.: Z, M).

FÜGGŐLEGES: 1. Orosz igen. 2. Hullajt. 3. Nemesfém. 4. Apró édesvízi hal. 5. ... -faktor — a vér dominánsan öröklődő tényezője. 6. Szóösszetételek előtagjaként az utótag kis voltát jelöli. 7. ... medias res. 8. Baltikumban van! 9. ... Kemal — török író, újságíró, magyarul A sovány Mehmet c. regé-

nye jelent meg. 10. Távozó. 11. Távirati nő. 12. A folytatás befejező része (z. b.: A, N, A, J). 17. Háztartási eszköz. 19. New ... — indiai napilap. 20. Legendás kelta bárd. 22. Város Belorussziában. 23. Belelapoz. 24. Észak-olasz város Trieszt közelében. 29. A lengyel irodalom atyja (Mikola). 30. Lám. 32. Karika része! 34. Kettős betű. 35. Sasadban kettő van! 37. Kicsinyítő képző.

Bátori Géza

Beküldendő: a vízszintes 1., 38. és a függőleges 12. sz. sor, április 15-éig a Kecskeméti Szemle címére (6001 Kecskemét, Kossuth tér 1.)